

Republiken s Presidents
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade propo-
sition med förslag till lag om godkännande av
vissa bestämmelser i avtalet med Konungariket
Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskatt-
ning av inkomst och förmögenhet samt av kring-
gående av skatt.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt bi-
fall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt
bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i för-
draget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller änd-
ring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen.
I anseende härtill och då ovannämnda avtal för Finlands
del även gäller kommunalskatt, på vilket beskattningsområde
Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen
tillkommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras
Landstingets bifall till ifrågavarande lags ikraftträdande i
landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jäm-
väl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås

att Ålands landsting måtte ge sitt
bifall till den i propositionen
ingående lagens ikraftträdande i
landskapet Åland till de delar
sagda avtal innebär avvikelse från

självstyrelselagen, under förut-
sättning att Riksdagen godkänner
propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 18 december 1970.

Republiken s President

Urho Kekkonen

Justitieminister

E.O. Tuominen
E.O. Tuominen

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt samt i det därtill anslutna protokollet.

Riksdagen godkände den 14 januari 1955 stadgandena och bestämmelserna i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet som den 29 mars 1954 hade ingåtts mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna, för såvitt dessa stadganden och bestämmelser hörde till området för lagstiftningen. Samtidigt antog riksdagen en lag om godkännande av vissa stadganden i nämnda avtal (603/55). Den 20 juni 1967 godkände riksdagen de ändringar som företagits i nämnda avtal genom en tilläggsöverenskommelse, som undertecknades den 16 december 1966 (363/67).

Ovannämnda ändringar av avtalet föranledes av ny intern lagstiftning i Nederländerna. När ändringen företogs kunde man konstatera att huvudavtalet inte längre motsvarade den internationella utvecklingen på beskattningens område. Denna eftersläpning stod klar om man jämförde avtalet med uppbyggnaden av och bestämmelserna i det modellavtal som antagits av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Vid nämnda tidpunkt kom man fördenskull överens om att förhandlingar i syfte att förnya avtalet skulle inledas vid första lägliga tillfälle. Förhandlingarna inleddes i Haag i september 1967 och fortsattes i Helsingfors i juni 1968. Diskussionerna i Helsingfors ledde till att föreliggande avtal paraferades. Sedermera har vissa ändringar gjorts i avtalet genom skriftväxling. Avtalet undertecknades i Helsingfors den 13 mars 1970.

Avtalet överensstämmer till sin uppbyggnad och sitt innehåll väsentligen med OECD:s modellavtal. Det var emellertid nödvändigt att på några punkter komplettera modellavtalets text, främst för att trygga holländska företags verksamhet i Finland mot vissa förfaranden med tendens till diskriminering. För dessa enskildheter redogöres närmare i det följande.

Avtalet berör för Finlands del inkomst- och

förmögenhetsskatten, kommunalskatten, kyrkoskatten och sjömansskatten. Enligt vedertagen praxis har i avtalet intagits bestämmelser om personligt tillämpningsområde (art. 1), allmänna definitioner (art. 3), beskattningsteknisk hemort (art. 4), fast driftställe (art. 5), inkomst av fast egendom (art. 6), affärsinkomst (art. 7), associerade företag (art. 9), styrelsearvoden (art. 17), konstnärer och idrottsmän (art. 18), pensioner (art. 19), vederlag för offentliga uppdrag (art. 20), icke särskilt nämnda inkomster (art. 23), beskattning av förmögenhet (art. 24), förbud mot diskriminering (art. 26), ömsesidigt avtalsförhållande (art. 27) samt diplomater och konsulter (art. 31). Också föreskrifterna om personligt arbete (art. 15 och 16) följer gängse praxis, bortsett från bestämmelsen om beskattning av lön till sjöman. Härvidlag har beskattningsrätten tillerkänts sjömannens hemland. Denna undantagsbestämmelse beror på att Nederländerna inte enligt sin interna lagstiftning kan beskatta utländsk sjöman, som tjänstgör ombord på holländskt fartyg.

De betydelsefulla föreskrifterna om dividender (art. 10), räntor (art. 11) och royalties (art. 12) avviker inte i fråga om sin uppbyggnad från den vedertagna normen. I fråga om dividender har parterna i avtalet överenskommit om att använda en källskatt, som enligt huvudregeln skall utgå med 15 procent av totalbeloppet av dividenderna. Detta gäller dock inte i fråga om dotterbolag som överhuvudtaget inte påföres källskatt, om moderbolaget äger minst 25 % av aktierna i detsamma.

Räntor och royalties skall, i överensstämmelse med vad som har bestämts i flera avtal som Finland har ingått, endast beskattas i den stat där den person som de utbetalas till är bosatt. I fråga om dessa slag av inkomst innehåller föreskrifterna emellertid ett betydelsefullt tillägg av samma art som det som har fogats till motsvarande artiklar i avtalet med Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland. Dessa föreskrifter, som i fråga om räntor ingår i artikel 11 punkt 5 och i fråga

om royalties i artikel 12 punkt 4, innehåller i sakligt hänseende ett förbud mot diskriminering, intages vanligtvis uteslutande i en särskild artikel, som i detta avtal motsvaras av artikel 26. En allmänt formulerad artikel i saken har på holländsk sida ansetts otillräcklig och samtidigt har det ansetts nödvändigt att uttala att sådana bestämmelser i avtalsslutande stats lagstiftning inte bör tillämpas som föreskriver att räntor och royalties, som ett företag betalar till ett annat, inte skall beaktas såsom avdrag när företagets beskattningsbara inkomst fastställs.

Denna fråga var, innan förmögenhetsbeskattningen av aktiebolag avskaffades, särskilt betydelsefull i samband med tillämpningen av 37 § 2 mom. i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt. I sådana fall då ett dotterbolags gäld till moderbolaget har betraktats som kapitalplacering har den ränta som skall betalas på denna gäld inte godkänts till avdrag. När Finlands Bank i vissa fall på grund av bestämmelserna om valutareglering inte har kunnat godkänna en del ränteavtal har beskattaren inte heller godkänt de berörda räntorna såsom avdragbara utgifter. Då räntan emellertid har beskattats i den andra avtalsslutande staten dvs. i detta fall i Nederländerna, har de facto dubbelbeskattning skett. Från holländsk sida påpekades särskilt att den praxis som här relaterats är menlig för holländska investeringar i Finland. Finlands Bank har även godkänt den grundsats som har kommit till uttryck i de föreliggande klausulerna i avtalet, emedan dessa föreskrifter inte i och för sig inkräktar på bankens rätt att bestämma om utförsel av penningmedel. Det förtjänar nämnas att de båda avtalsbestämmelser som här avses har uppgjorts med förbehåll för sådana fall då utbetalaren och den som erhåller utbetalningen har överenskommit om andra villkor än sådana som skulle ha överenskommit mellan två självständiga företag. Dolda kapitalöverföringar kan därför inte komma i fråga.

En likartad bestämmelse till förebyggande av diskriminering ingår i punkt VI i slutprotokollet. Med denna punkt avses att i Finland verksamt dotterbolag till holländskt företag skall erhålla nationell behandling i fråga om vissa kostnader, som utgör dotterbolagets gäld till moderbolaget, t. ex. ersättningar för tjänster, som moderbolaget gjort genom forskningsverksamhet. Principen är relativt ny. En motsvarande föreskrift ingår emellertid också i ett nytt skatteavtal mellan Nederländerna och Norge.

Ordalydelsen i artikel 28, som gäller utbyte

av upplysningar, avviker något från den gängse normen. Med beaktande av föreskrifterna i artikel 30 skall dock upplysningar av ungefär gängse art utbytas i någotsånär normal utsträckning. Artikel 29 i avtalet innehåller grundläggande bestämmelser om administrativ handräckning. Tjänstehandräckning kommer att ges vid uppbörd av skatter som avses i avtalet, däri inberäknat räntor, avgifter och skattetillägg samt sådana böter som inte har karaktären av straff. Man har bemödat sig om att ge artikeln en så fullständig utformning att de berörda ministerierna sinsemellan skulle kunna komma överens om utfärdandet av detaljerade tillämpningsföreskrifter. Kompletterande föreskrifter om dylika tillämpningsbestämmelser ingår dessutom i artikel 32 i avtalet.

När det gäller metoder för eliminering av dubbelbeskattning tillämpar båda de avtalsslutande staterna befrielseförfarandet. Särdragen i den nederländska lagstiftningen medför att vartdera landet, när det definierar nämnda förfarande, använder olika ordalydelser. Båda länderna använder i fråga om dividender gottgörelseförfarandet. Dessutom skall enligt artikel 25 punkt 5 i artikeln dividender, som i Nederländerna hemmahörande bolag betalat till bolag hemmahörande i Finland, vara befriade från skatt till Finland under samma förutsättningar som tillämpas vid beviljande av skattefrihet när båda bolagen är finska bolag.

Till avtalet ansluter sig ett särskilt undertecknat protokoll, som utgör en integrerande del av avtalet och som innehåller vissa förtydliganden till avtalets bestämmelser.

Avtalet träder i kraft när ratifikationshandlingarna har utväxlats och bestämmelserna i det skall tillämpas under de skatteår som börjar den 1 januari 1968 eller därefter.

På grund av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte besluta godkänna de bestämmelser i det i Helsingfors den 13 mars 1970 med Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Emedan nämnda avtal innehåller bestämmelser som hör till lagstiftningens område, förlägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna i Helsingfors den 13 mars 1970 ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt jämte i det därtill anslutna protokollet

skall, såvitt de hör till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. För verkställigheten av nämnda bestämmelser erforderliga närmare bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 11 december 1970.

Republikens President

Urho Kekkonen

Minister för utrikesärendena

Väinö Leskinen

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt

Republiken Finlands President och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna, vilka önskar ingå ett nytt avtal i stället för det i Helsingfors den 29 mars 1954 undertecknade avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, sådant detta avtal ändrat lyder i den tilläggsöverenskommelse som undertecknades i Haag den 16 december 1966, har i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett

Republiken Finlands President:

Avdelningschefen
Paul Gustafsson

Hennes Majestät Drottningen av
Nederländerna:

Utomordentliga och befullmäktigade
ambassadören i Helsingfors
E. L. Hechtermans

vilka, efter att för varandra ha företett sina fullmakter, som befunnit äga riktig och behörig form, har överenskommit om följande:

VERDRAG

tussen de Republik Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

De President van de Republiek Finland en Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, de wens koesterende het op 29 maart 1954 te Helsinki ondertekende Verdrag tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, zoals dit is gewijzigd bij het op 16 december 1966 te 's-Gravenhage ondertekende Aanvullende Verdrag, te vervangen door een nieuw verdrag, hebben daartoe tot hun gevolmachtigden benoemd:

De President van de Republiek Finland:

de Heer Paul Gustafsson
Chef van de Directie

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

de Heer E. L. Hechtermans,
Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur te Helsinki

die, na elkaar mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, het volgende zijn overeengekomen:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personligt tillämpningsområde

Detta avtal tillämpas på personer som är bosatta i någondera av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna.

Artikel 2

I avtalet avsedda skatter

1. Detta avtal skall tillämpas på skatter, som på grund av inkomst och förmögenhet skall betalas till stat eller del därav eller till lokal myndighet, oberoende av på vilket sätt skatten uppbäres.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter som utgår på hela inkomsten och hela förmögenheten eller på en del av inkomsten och förmögenheten, däri inbegripna skatter på inkomst som erhållits genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på totalbeloppet av arbetslöner och arvoden, som utbetalas av företag, ävensom skatter på stegring av förmögensvärde.

3. De skatter på vilka detta avtal skall tillämpas är för närvarande i synnerhet:

a) i Nederländerna:

- inkomstskatt (de inkomstenbelasting);
- löneskatt (de loonbelasting);
- bolagsskatt (de vennootschapsbelasting);
- dividendskatt (de dividendbelasting);
- skatt på arvode till bolags direktör (de commissarissenbelasting);
- förmögenhetsskatt (de vermogensbelasting);

(Nedan benämnas dessa skatter "skatt till Nederländerna");

b) i Finland:

- inkomst- och förmögenhetsskatt;
- kommunalskatt;

HOOFDSTUK I

Reikwijdte van het Verdrag

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a) voor Nederland:

- de inkomstenbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting,
- de dividendbelasting,
- de commissarissenbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: "Nederlandse belasting");

b) voor Finland:

- tulo- ja omaisuusvero (de nationale inkomsten- en vermogensbelasting),
- kunnallisvero (de gemeentelijke belasting),

— sjömansskatt;

(Nedan benämnes dessa skatter "skatt till Finland").

4. Avtalet skall äga tillämpning även på alla andra skatter av samma eller väsentligt samma slag, som framdeles påföres utöver eller i stället för nuvarande skatter. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall i slutet av varje år underrätta varandra om väsentliga ändringar, som företagits i skattelagstiftningen.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Såframt icke sammanhanget annat påkallar, skall i detta avtal:

a) uttrycket "stat" åsyfta Nederländerna eller Finland, allteftersom sammanhanget förutsätter;

uttrycket "staterna" åsyfta Nederländerna och Finland;

b) uttrycket "Nederländerna" åsyfta den del av Nederländerna som är belägen i Europa och den del av havsbotten under Nordsjön och det inre därav, till vilken Nederländerna enligt folkrätten äger oinskränkt rätt;

c) uttrycket "Finland" åsyfta Republiken Finland, häri inbegripna även de områden utanför Finlands territorialvatten där Finland enligt folkrätten och enligt de i Finland gällande lagar som berör kontinentalsockeln må utöva sina rättigheter i fråga om havsbotten och det inre därav samt dessas naturtillgångar;

d) uttrycket "person" inbegripa fysiska personer, bolag och alla andra sammanslutningar av personer;

e) uttrycket "bolag" åsyfta varje slag av juridisk person eller varje slag av sammanslutning, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

— kirkollisvero (de kerkelike belasting),
— merimiesvero (de belasting van zeelieden),

(hierna te noemen: "Finse belasting").

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II

Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In dit Verdrag, tenzij het zinsverband anders vereist:

a) betekent de uitdrukking "Staat" Nederland of Finland, al naar het zinsverband vereist;

betekent de uitdrukking "Staten" Nederland en Finland;

b) omvat de uitdrukking "Nederland" het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;

c) betekent de uitdrukking "Finland" de Republiek Finland, daaronder begrepen elk gebied buiten de territoriale wateren van Finland, waarbinnen in overeenstemming met het internationale recht en ingevolge de wetgeving van Finland inzake het continentaal plat de rechten van Finland met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking "lichaam" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) uttrycken "företag i den ena staten" och "företag i den andra staten" åsyfta företag bedrivit av person bosatt i den ena staten respektive företag bedrivit av person bosatt i den andra staten;

g) uttrycket "behörig myndighet" åsyfta:

1) i Nederländerna finansministern eller av honom befullmäktigat ombud;

2) i Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud.

2. När staterna tillämpar detta avtal, skall såvida icke sammanhanget förutsätter annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke i detta avtal annorlunda angivits, anses ha den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den ifrågavarande staten rörande sådana skatter som avses i avtalet.

Artikel 4

Beskattningsteknisk hemort

1. I detta avtal åsyftas med uttrycket "i stat bosatt person" varje person, som enligt vederbörande stats lagstiftning är skattepliktig där på grund av bostad, varaktig vistelse, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet.

2. I detta avtal anses fysisk person, som hör till stats diplomatiska eller konsulära representation i den andra staten eller i tredje stat och som är medborgare i den stat som utsänt honom, vara bosatt i den stat som utsänt honom.

3. Är fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 ovan bosatt i båda staterna skall följande regler gälla:

a) Vederbörande anses vara bosatt i den stat där han har en stadigvarande bostad till sitt förfogande. Har han stadigvarande bostad i båda staterna, anses han vara bosatt i den stat med vilken han har de fastaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för livsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilkendera staten vederbörandes centrum för livsintressena är beläget, eller om han icke har

f) betecknen de utdrökkingen "önderneming van een van de Staten" en "önderneming van de andere Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;

g) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":

1) in Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2) in Finland: het Ministerie van Financiën of de bevoegde vertegenwoordiger daarvan.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking "inwoner van een van de Staten" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen

stadigvarande bostad till sitt förfogande i någondera staten, anses han vara bosatt i den stat där han sedvanligt vistas.

e) Vistas vederbörande sedvanligt i båda staterna eller vistas han icke sedvanligt i någondera av dem, anses han vara bosatt i den stat i vilken han är medborgare.

d) Är vederbörande medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någondera av dem, skall de behöriga myndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

4. Har annan än fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 sin hemvist i båda staterna, skall den anses ha hemvist i den stat där platsen för dess faktiska ledning är belägen.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" avses i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) platsen för företagets ledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för tillvaratagande av naturtillgångar;

g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3. "Fast driftställe" skall icke anses innefatta:

a) användning av utrymmen endast för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehav av ett företag tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav av ett företag tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning

van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aan gelegenheid in onderlinge overeenstemming.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;
- f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
- g) de plaats van uitvoering van een bouw- werk of van constructie- of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt

eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, införskaffa upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet av förberedande eller biträdande art.

4. Person som är verksam i den ena staten för ett företag i den andra staten men icke är sådan oberoende representant, som avses i punkt 5, anses såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder sig av fullmakt att sluta avtal i företagets namn och verksamheten icke är begränsad till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i den ena staten anses icke ha ett fast driftställe i den andra staten allenast på den grund att företaget idkar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgör uppdrag som tillhör deras normala affärsverksamhet.

6. Enbart den omständigheten att ett bolag i den ena staten innehar bestämmanderätten i eller underlyder ett bolag, hemmahörande i den andra staten eller som utför affärstransaktioner i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

KAPITEL III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom må beskattas i den stat, i vilken egendomen finnes.

2. Uttrycket "fast egendom" skall ha den

aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is — niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid — wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming.

5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking "onroerende goederen"

betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den stat, i vilken egendomen i fråga finnes. Under detta uttryck inbegripes dock städse tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruks- och skogsbruksföretag, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom äger tillämpning, nyttjanderätt till fastighet ävensom rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjande eller rätten till nyttjande av mineralfyndigheter, källor och andra naturtillgångar; fartyg och luftfartyg skall däremot icke betraktas såsom fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skall äga tillämpning såväl på inkomst, vilken förvärvats genom omedelbart nyttjande av fast egendom, som på inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fast egendom eller genom varje annat nyttjande av fast egendom.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 av denna artikel skall även äga tillämpning på inkomst av företags fasta egendom ävensom inkomst av fast egendom, som nyttjas vid utövandet av fria yrken.

Artikel 7

Affärsinkomst

1. Inkomst av företag i den ena staten må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, må den andra staten beskatta företags inkomst, men endast den del därav, som hänförs sig till det fasta driftstället.

2. Bedriver företag i den ena staten rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst som driftstället skulle ha kunnat medföra såframt driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt skulle ha avslutat affärer med det företag, till vilket driftstället hör.

heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst skall avdrag medges för kostnader som erlagts för det fasta driftställets räkning, häri inbegripet jämväl kostnaderna för ledning och allmän förvaltning, oavsett om kostnaderna erlagts i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Vad i punkt 2 av denna artikel föreskrives skall emellertid i den mån i någondera av staterna inkomst, som hänförs sig till ett fast driftställe enligt praxis fastställts på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, icke utgöra hinder för att i denna stat den beskattningsbara inkomsten bestämmes genom ett sådant brukligt förfarande. Fördelnings-sättet skall likväl härvid leda till ett resultat, som överenskommer med de i denna artikel fastställda principerna.

5. Inkomst skall icke anses hänföra sig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköpt varor för företagets räkning.

6. Vid tillämpningen av bestämmelserna i föregående punkter skall inkomst, som hänförs sig till fast driftställe, bestämmas genom samma förfarande år från år, såvida icke giltiga skäl annat föranleder.

7. Omfattar inkomst poster, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, skall bestämmelserna i denna artikel icke inverka på föreskrifterna i sagda artiklar.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som förvärvas genom utövande av internationell sjöfart eller luftfart, må beskattas allenast i den stat i vilken företaget har sin verkliga ledning.

2. Om ett rederis verkliga ledning befinner sig ombord på ett fartyg, skall den anses vara förlagd till den stat i vilken den hamn är belägen där fartyget har sin hemort eller, om sådan hemort icke finnes, i den stat i vilken rörelsens idkare är bosatt.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten — daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten — die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgdde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer mogen worden belast in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

Artikel 9

Associerade företag

I fall då,

a) ett företag i den ena staten direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i den ena staten som ett företag i den andra staten eller äger del i båda dessa företags kapital, och om i dessa fall mellan företagen i fråga i deras kommersiella eller ekonomiska förbindelser avtalats eller föreskrivits villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan två av varandra oberoende företag, må den inkomst som skulle ha tillkommit det ena företaget såframt sagda villkor icke funnits inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Dividender

1. Dividend, som i den ena staten hemmahörande bolag utbetalat till en person bosatt i den andra staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Stat, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, må likväl beskatta sådana dividender i enlighet med sin egen lagstiftning, men skattesatsen må icke överstiga 15 procent av totalbeloppet av dividenderna.

3. Oavsett bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel må den stat där ett bolag äger hemvist icke pålägga skatt på dividender, som utdelas av detta bolag till ett i den andra staten hemmahörande bolag vars kapital helt eller delvis är fördelat på aktier och som äger minst 25 procent av kapitalet i det bolag som utdelar dividend.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien:

a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat, en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in haar handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar ten gevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 15 procent van het bruto-bedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag de Staat waarvan het lichaam inwoner is, geen belasting heffen op dividenden betaald door dat lichaam aan een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van de andere Staat en onmiddellijk ten minste 25 procent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

4. De behöriga myndigheterna i de bägge staterna överenskommer sinsemellan om tillämpningen av punkterna 2 och 3 av denna artikel.

5. Bestämmelserna i punkt 2 och 3 av denna artikel må icke inverka på beskattningen av det bolag, av vars vinst dividend utbetalas.

6. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, vinstandelsbevis eller -rättigheter, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som utan att vara på skuldförhållande grundade fordringar medför del i vinst, ävensom övrig av bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det bolag som verkställer utbetalningen äger hemvist anses såsom inkomst av aktier.

7. Innehar i den ena staten bosatt mottagare av dividend i den andra staten, där det bolag som erlägger dividenden har sin hemvist, ett fast driftställe, till vilket de rättigheter, som ligger till grund för utbetalande av dividenden, direkt ansluter sig, skall bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 icke tillämpas. I detta fall skall bestämmelserna i artikel 7 äga tillämpning.

8. Erhåller bolag med hemvist i den ena staten vinst eller inkomst från den andra staten, må denna andra stat icke påföra skatt på dividend, som bolaget utbetalar till personer, som icke är bosatta i denna stat, och icke heller påföra bolagets outdelade vinst skatt på outdelad vinst, även om de erlagda dividenderna eller de outdelade vinstmedlen helt eller delvis utgöres av vinst eller inkomst, som influtit i denna andra stat.

Artikel 11

Räntor

1. Ränta, som härrör från den ena staten och utbetalats till person bosatt i den andra staten, beskattas endast i denna andra stat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De bepalingen van het tweede en derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten — met uitzondering van schuldvoordelingen — die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, is slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De behöriga myndigheterna i de båda staterna överenskommer sinsemellan om det förfaringssätt genom vilket den stat som räntorna härrör från avstår från att beskatta dem.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, jämväl då desamma utfärdats mot in-teckningssäkerhet eller då till dem ansluter sig rätt till andel i vinst, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat varifrån inkomsten härrör jämföras med inkomst av försträckning.

4. Bestämmelserna i punkt 1 är icke tillämpliga om i den ena staten bosatt mottagare av ränta innehar ett fast driftställe i den andra staten, från vilken räntan härrör och till vilken den fordran av vilken räntan härflyter direkt hänförs sig. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Oavsett bestämmelserna i punkt 6 av denna artikel skall bestämmelse, som ingår i den ena statens lagstiftning och förutsätter att företags ränteförpliktelse icke beaktas såsom avdrag när företagets beskattningsbara inkomst fastställs, icke tillämpas på ränta, som betalas till person som är bosatt i den andra staten, om nämnda person är skyldig att betala inkomstskatt för sådan ränta i denna andra stat.

6. Överstiger utbetalat räntebelopp, på grund av särskilt förhållande mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person, med hänsyn till den skuld för vilken räntan erlägges, det belopp som skulle ha avtalats mellan gäldenär och borgenär om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall skall överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande stat med behörigt iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

2. De bevoegde autoriteiten van de Staten treffen in onderlinge overeenstemming een regeling voor de wijze waarop de Staat waaruit de interest afkomstig is van zijn belastingheffing afziet.

3. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevende op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

4. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Onder voorbehoud van het zesde lid van dit artikel zijn bepalingen in de wetgeving van een van de Staten die voorschrijven dat interest verschuldigd door een onderneming niet als aftrekpost in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming, niet van kracht met betrekking tot interest die verschuldigd is aan een inwoner van de andere Staat, indien die inwoner ter zake van die interest in die andere Staat aan een belasting naar het inkomen is onderworpen.

6. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, in aanmerking nemende de schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat, zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från den ena staten och utbetalats till en i den andra staten bosatt person, beskattas endast i denna sistnämnda stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som uppbares såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten till att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri inbegripet kinematografisk film, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller tillverkningsprocess ävensom för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 är icke tillämpliga, om i den ena staten bosatt mottagare av royalty, innehar ett fast driftställe i den andra staten, varifrån royaltyn härrör och till vilken den rättighet eller egendom, av vilken royaltyn härflyter, direkt hänförs sig. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Oavsett bestämmelserna i punkt 5 av denna artikel skall bestämmelse, som ingår i den ena statens lagstiftning och förutsätter att företags royaltyförpliktelse icke beaktas såsom avdrag när företagets beskattningsbara inkomst fastställs, icke tillämpas på royalty, som betalas till person som är bosatt i den andra staten, om nämnda person är skyldig att betala inkomstskatt för sådan royalty i denna andra stat.

5. Föranleder särskilt förhållande mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn erlägges överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sist avsedda belopp. I

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap — daaronder begrepen films —, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Onder voorbehoud van het vijfde lid van dit artikel zijn bepalingen in de wetgeving van een van de Staten die voorschrijven dat royalty's verschuldigd door een onderneming niet als aftrekpost in aanmerking worden genomen bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming, niet van kracht met betrekking tot royalty's die verschuldigd zijn aan een inwoner van de andere Staat, indien die inwoner ter zake van die royalty's in die andere Staat aan een belasting naar het inkomen is onderworpen.

5. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's in aanmerking nemende het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op

sådant fall skall det överskjutande beloppet beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Inskränkningarna i artiklarna 10, 11 och 12

Internationella organisationer och organ samt deras tjänstemän och medlemmar av tredje stats diplomatiska eller konsulära representation, vilka uppehåller sig i någondra staten, är icke i den andra staten i fråga om dividender, räntor och royalties, som inflyter i denna andra stat, berättigade till sådan skattelättnad eller skattefrihet som avses i artiklarna 10, 11 och 12 av detta avtal, när dessa inkomster icke är belagda med inkomstskatt i den förstnämnda staten.

Artikel 14

Försäljningsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av i artikel 6 punkt 2 avsedd fast egendom, må beskattas i den stat i vilken egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till driftkapitalet i ett fast driftställe, vilket ett företag i den ena staten innehar i den andra staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande affärsanordning, över vilken en person som är bosatt i den ena staten förfogar i den andra staten för utövande av fritt yrke, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (särskilt för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, må beskattas i denna andra stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel må försäljningsvinst, som erhållits vid överlåtelse av fartyg och luftfartyg, vilka användes i internationell trafik, samt av lösegendom som hör samman med användningen av dem, beskattas i den stat där företagets ledning befinner

het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Beperking van de artikelen 10, 11 en 12

Internationale organisaties, hun organen en functionarissen, alsmede personen die deel uitmaken van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die in een van de Staten verblijven, hebben in de andere Staat geen recht op de verminderingen of vrijstellingen van belasting voorzien in de artikelen 10, 11 en 12, met betrekking tot uit die andere Staat afkomstige dividenden, interest en royalty's, indien die inkomsten in de eerstbedoelde Staat niet aan een belasting naar het inkomen zijn onderworpen.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken behorende tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep — daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt — mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepaling van het tweede lid, mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, en van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, worden belast in

sig. I de fall som avses i denna punkt tillämpas bestämmelserna i artikel 8 punkt 2.

4. Vinst på grund av överlåtelse av all annan än i punkterna 1, 2 och 3 avsedd egendom beskattas endast i den stat, i vilken överlåtaren är bosatt.

5. Bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel skall icke beröra någondra statens rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta försäljningsvinst, som uppkommit vid överlåtelse av aktier eller vinstandelsbevis i ett bolag, som äger hemvist i denna stat och vars kapital helt eller delvis är uppdelat i aktier, när vinsten tillfaller en fysisk person, som är bosatt i den andra staten men som under de senaste fem åren före överlåtelsen av aktierna eller vinstandelsbevisen har varit bosatt i den förstnämnda staten.

Artikel 15

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som förvärvats av i den ena staten bosatt person genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas allenast i denna stat, såvida han icke i den andra staten har en stadigvarande anordning, som regelbundet står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Har han en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten som kan hänföras till denna anordning beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" innefattar självständig verksamhet av vetenskaplig, litterär, konstnärlig, pedagogisk eller undervisningsmässig art samt självständig verksamhet såsom läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor.

Artikel 16

Osjälvständigt personligt arbete

1. Såframt icke bestämmelserna i artiklarna 17, 19, 20, 21 och 22 i detta avtal föranleder annat skall arvoden, löner och andra liknande vederlag som person, bosatt i den ena staten, uppbär för personligt

de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking "vrij beroep" sluit in zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 22 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienst-

arbete, beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utförts i den andra staten. Om arbetet utförts i den andra staten, må vederlaget härför beskattas i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skall vederlag, som i den ena staten bosatt person uppbär för arbete som utförts i den andra staten, beskattas allenast i förstnämnda stat, om:

a) den som uppbär vederlaget vistas i denna andra stat under en tidsperiod eller tidsperioder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under skatteåret i fråga, och

b) vederlaget betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej är bosatt i denna andra stat, samt

c) vederlaget ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna ovan i denna artikel må vederlag för arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik av en person som är bosatt i den ena staten, beskattas endast i nyssnämnda stat.

Artikel 17

Styrelsearvoden

1. Styrelsearvoden eller liknande vederlag, som en i Nederländerna bosatt person uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller förvaltningsorgan i bolag, som har sin hemvist i Finland, må beskattas i Finland.

2. Gottgörelse och annan ersättning, som i Finland bosatt person i egenskap av "bestuurder" eller "commissaris" erhållit från bolag med hemvist i Nederländerna, må beskattas i Nederländerna.

Artikel 18

Konstnärer och idrottsmän

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 av detta avtal må inkomst, som professionella konstnärer, såsom skå-

betrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de geniet in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 17

Bestuurders- en commissarissenbeloningen

1. Bestuurders- en commissarissenbeloningen en soortgelijke betalingen, verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een lichaam dat inwoner van Finland is, mogen in Finland worden belast.

2. Beloningen en andere betalingen, verkregen door een inwoner van Finland in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner van Nederland is, mogen in Nederland worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten

despelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister och musiker ävensom idrottsmän förvärvar vid verksamhet de personligen utövar i denna sin egenskap, beskattas i den stat i vilken denna verksamhet utövas.

Artikel 19

Pensioner

Såframt icke av bestämmelserna i artikel 20 punkt 1 annat föranledes beskattas pensioner och liknande vederlag, som uppbäres med anledning av tidigare anställning, allenast i den stat i vilken den som uppbär vederlaget är bosatt.

Artikel 20

Offentliga uppdrag

1. Vederlag ävensom pensioner, som en av staterna, del därav eller lokal myndighet i denna stat av sina medel eller fonder erlägger till fysisk person för arbete, som denne utfört i tjänst hos sagda stat, del därav eller lokal myndighet i sagda stat, må beskattas i denna stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 16, 17 och 19 av detta avtal är tillämpliga på vederlag och pensioner, som utbetalas för tjänster, utförda i samband med närings- eller affärsverksamhet, som bedrivits av en av staterna, del därav eller lokal myndighet i denna stat.

Artikel 21

Professorer och lärare

1. Professor eller lärare, som är bosatt i någondera staten och som uppehåller sig i den andra staten i högst två år för att där undervisa eller bedriva vetenskaplig forskning vid universitet, högskola eller annan läro- eller forskningsanstalt, beskattas endast i den förstnämnda staten för vederlag, som han uppbär för sådant undervisnings- eller forskningsarbete.

2. Denna artikel tillämpas icke på inkomst, som erhålles genom forskningsarbete, om detta icke utföres till allmän nytta, utan

Artikel 19

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 20

Overheidsfuncties

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

2. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn evenwel van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 21

Professoren en leraren

1. Vergoedingen die een professor of leeraar, die inwoner is van een van de Staten en die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Dit artikel vindt geen toepassing op inkomsten verkregen met het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit on-

främst för viss persons eller vissa personers enskilda intressen.

Artikel 22

Studerande

1. Studerande eller affärspraktikant, som är eller har varit bosatt i den ena staten och som uppehåller sig i den andra staten uteslutande för studier eller praktik, skall icke beskattas i denna andra stat för belopp som han uppbär för sitt uppehälle, sina studier eller sin praktik, om beloppen i fråga utbetalas till honom från källor utanför sistnämnda stat.

2. Studerande vid universitet, högskola, skola eller motsvarande läroanstalt i någondera staten skall, om han under skatteåret under en eller flera perioder uppehåller sig högst 100 dagar i den andra staten, icke i denna andra stat beskattas för vederlag, som han erhållit för personliga tjänster, vilka han under denna tid utfört för att förvärva sådan praktisk erfarenhet som erfordras för hans utbildning.

Artikel 23

Icke särskilt nämnda inkomster

I någondera staten bosatt persons inkomster, som icke uttryckligen nämnts i de föregående artiklarna av detta avtal, beskattas endast i nämnda stat.

KAPITEL IV

Beskattning av förmögenhet

Artikel 24

1. Fast egendom, som definierats i artikel 6 punkt 2 av detta avtal, må beskattas i den stat i vilken egendom finnes.

2. Lös egendom vilken såsom driftkapital hänförs sig till ett företags fasta driftställe eller till en stadigvarande anordning för utövandet av yrkesverksamhet, må beskattas

derzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of personen.

Artikel 22

Studenten

1. Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner van een van de Staten is of vroeger was en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de andere Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die andere Staat.

2. Beloningen die een student aan een universiteit, hogeschool, school of soortgelijke onderwijsinstelling in een van de Staten ontvangt ter zake van werkzaamheden of persoonlijke diensten verricht in de andere Staat gedurende een tijdvak of tijdvakken van in totaal niet meer dan 100 dagen in het belastingjaar ten einde praktische ervaring op te doen in verband met zijn studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar.

Artikel 23

Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn vermeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 24

1. Vermogen, voor zover bestaande uit onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mag worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Vermogen, voor zover bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken

i den stat, i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finnes.

3. Fartyg och luftfartyg, som nyttjas i internationell trafik ävensom lös egendom, som hänförs sig till nyttjandet av sådana fartyg och luftfartyg må beskattas i den stat i vilken företaget i fråga har sin verkliga ledning. I de fall som avses i denna punkt tillämpas bestämmelserna i artikel 8 punkt 2.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person som är bosatt i någondera staten, beskattas allenast i denna stat.

KAPITEL V

Metoder för eliminering av dubbelbeskattning

Artikel 25

1. Vardera staten må, när den beskattar personer som är bosatta inom dess område, i det belopp på vilket skatten beräknas, innefatta de delar av inkomsten och förmögenheten som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i den andra staten.

2. Med förbehåll för tillämpning av bestämmelserna om kompensation för förlust i de interna reglerna för undvikande av dubbelbeskattning medger Nederländerna ett avdrag från den skatt som beräknats i överensstämmelse med punkt 1 av denna artikel. Avdraget utgör en så stor del av nämnda skatt som motsvarar förhållandet mellan å ena sidan den del av inkomsten och förmögenheten som ingår i det i punkt 1 av denna artikel avsedda beloppet och som är skattbar i Finland enligt artiklarna 6, 7 och 8, artikel 10 punkt 7, artikel 11 punkt 4, artikel 12 punkt 3, artikel 14 punkterna 1, 2 och 3, artikel 15, artikel 16 punkt 1, artikel 17 punkt 1, artiklarna 18 och 20 samt artikel 24 punkterna 1, 2 och 3 av detta avtal, och å andra sidan den sammanlagda inkomst och förmögenhet som utgör grundlaget för den skatt som avses i punkt 1 av denna artikel.

die behoren tot een vast middelpunt gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, mag worden belast in de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gelegen.

3. Schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer en roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, mogen worden belast in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

Wijze van vermijding van dubbele belasting

Artikel 25

1. Elk van de Staten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in de andere Staat mogen worden belast.

2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het gedeelte van het inkomen of het vermogen dat in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de artikelen 6, 7, 8, 10, zevende lid, 11, vierde lid, 12, derde lid, 14, eerste, tweede en derde lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste lid, 18, 20 en 24, eerste, tweede en derde lid, van dit Verdrag in Finland mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen of vermogen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

Nederländerna beviljar vidare från sålunda beräknad skatt till Nederländerna avdrag på grund av sådana inkomster vilka enligt artikel 10 punkt 2 och artikel 14 punkt 5 i detta avtal må beskattas i Finland och vilka ingår i det belopp som avses i punkt 1 av denna artikel och utgör grund för skatten. Detta avdrags storlek skall vara lika med det minsta av följande belopp:

a) det belopp som motsvarar den finska skatten;

b) det belopp av den nederländska skatt som förhåller sig på samma sätt till det skattebelopp som beräknats enligt punkt 1 av denna artikel, som det sammanlagda beloppet av nämnda inkomstoposter förhåller sig till det i punkt 1 av denna artikel avsedda belopp som utgör grundlaget för skatten.

3. När i Finland bosatt person uppbär inkomst eller äger förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i Nederländerna, skall Finland, såvida annat icke föranledes av bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel, från skatten till Finland avdraga den del av denna skatt som motsvarar den inkomst som erhållits från Nederländerna eller den där befintliga förmögenheten.

4. Uppbär person som är bosatt i Finland inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 av detta avtal må beskattas i Nederländerna, skall Finland medge som avdrag från ifrågavarande persons inkomstskatt ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i Nederländerna. Sådant avdrag må emellertid icke överstiga den del av skatten till Finland beräknad utan avdrag, som motsvarar den inkomst som härrör från Nederländerna.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel är dividender, som i Nederländerna hemmahörande bolag betalat till bolag hemmahörande i Finland, vara befriade från skatt till Finland. Sådant befrielse tillämpas icke, såvida icke dividenderna enligt lagstiftningen i Finland skulle vara befriade från skatt till Finland, om förstnämnda bolag skulle ha sin hemvist i Finland och icke i Nederländerna.

Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens de artikelen 10, tweede lid, en 14, vijfde lid, in Finland mogen worden belast en die in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

a) het bedrag dat gelijk is aan de in Finland geheven belasting;

b) het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

3. Indien een inwoner van Finland inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mag worden belast, verleent Finland, onder voorbehoud van de bepalingen van het vierde lid van dit artikel, een vermindering op de Finse belasting tot dat deel van de Finse belasting dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat hij uit Nederland verkrijgt of aan het vermogen dat hij in Nederland bezit.

4. Indien een inwoner van Finland inkomen verkrijgt dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 in Nederland mag worden belast, verleent Finland een vermindering op de Finse belasting naar het inkomen van die persoon tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting. Deze vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de Finse belasting, zoals deze berekend is vóór het verlenen van de vermindering, dat aan het uit Nederland verkregen inkomen kan worden toegerekend.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het vierde lid van dit artikel, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner van Nederland is aan een lichaam dat inwoner van Finland is, vrijgesteld van Finse belasting. Deze vrijstelling vindt slechts toepassing indien de dividenden overeenkomstig de wetgeving van Finland van Finse belasting zouden zijn vrijgesteld indien het eerstbedoelde lichaam inwoner van Finland en niet inwoner van Nederland was geweest.

KAPITEL VI Särskilda föreskrifter

Artikel 26

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i den ena staten, oberoende av om de är bosatta i sagda stat eller ej, må icke i den andra staten bli föremål för någon beskattning eller någon därmed sammanhängande förpliktelse, som är annorlunda eller mer tyngande än den beskattning och annan därmed sammanhängande förpliktelse som belastar eller kan komma att belasta medborgarna i den senare staten under samma förhållanden.

2. Uttrycket "medborgare" innefattar:

a) alla fysiska personer, som är medborgare i någondera staten;

b) alla juridiska personer och sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande lag i någondera staten.

3. Beskattningen av ett fast driftställe, som företag i den ena staten har i den andra staten, må i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i den andra staten, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för någondera staten att medgiva personer bosatta i den andra staten sådan rätt till personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgives personer, bosatta i den förstnämnda staten.

4. Företag i den ena staten, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis äges eller kontrolleras av en i den andra staten bosatt person eller av där bosatta personer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat är eller kan bli underkastade.

HOOFDSTUK VI Bijzondere bepalingen

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, ongeacht of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking "onderdanen" betekent:

a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;

b) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleenen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag.

Artikel 27

Ömsesidigt avtalsförfarande

1. Anser i den ena staten bosatt person att i endera eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, må han, oberoende av de rättsmedel som är honom förbehållna i berörda staters interna lagstiftning, göra framställning i saken hos behörig myndighet i den stat i vilken han är bosatt.

2. Finner den behöriga myndigheten framställningen grundad, men kan den icke själv åvägabrinda en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra staten, så att en mot detta avtal stridande beskattning undvikas.

3. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall bemöda sig om att genom ömsesidig överenskommelse undanröja svårigheter eller tvivelsmål, som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan jämväl föra förhandlingar om förhindrande av dubbelbeskattning i sådana fall, som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de båda staterna må rådgöra direkt med varandra för att uppnå avtal i det syfte som avses i de föregående punkterna.

Artikel 28

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall ömsesidigt utbyta (för dessa myndigheter i behörig ordning tillgängliga) upplysningar som erfordras för att detta avtal skall kunna verkställas och särskilt för att de bestämmelser som utfärdats till förebyggande av skatteförsnillningar och kringgående av skatt skall kunna tillämpas i administrativt avseende i fråga om de skatter som avses i detta avtal. Alla sålunda utbytta

5. In dit artikel ziet de uitdrukking "belastingheffing" op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met dit Verdrag, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar hem gegrond voorkomt en indien hij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met dit Verdrag, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in dit Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan dit Verdrag, in het bijzonder om fraude te voorkomen, alsmede om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen het ontgaan van belasting met betrekking tot de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is. Elke aldus uitge-

upplysningar skall hållas hemliga och må yppas endast för personer eller myndigheter, vilka det åligger att fastställa eller uppbära dessa skatter.

Artikel 29

Handräckning

1. Staterna förbinder sig att ge varandra handräckning vid uppbörd av skatter, som avses i detta avtal, däri inberäknat räntor, kostnader och skattetillägg samt sådana böter som icke har karaktären av straff.

2. När ansökan göres om tvångsindrivning av skatt skall de skatter som de båda staterna slutgiltigt har angett att de gör anspråk på godkännas till indrivning och skatterna skall uppbäras i vederbörande stat i överensstämmelse med denna stats egna lagar om indrivning och uppbörd av skatter, dock så att sådana anspråk icke åtnjuter förmånsrätt i sistnämnda stat. Skatteanspråk i Finland bör anses vara slutgiltigt angivna, när ändring i dem icke längre kan sökas genom ordinarie besvär inom ramen för administrativ lagskipning. Den stat till vilken ansökningen framföres är icke skyldig att använda sådana tvångsmedel som icke är föreskrivna i lagstiftningen i den stat som framför ansökningen.

3. Till varje ansökan skall fogas dokumentär utredning om att skatterna är slutgiltigt angivna på sådant sätt som avses i punkt 2 av denna artikel i enlighet med lagstiftningen i den stat som framfört ansökningen.

4. Handräckning som avses i denna artikel skall icke ges när fråga är om medborgare i eller bolag med hemvist i den stat till vilken ansökningen framföres.

Artikel 30

Inskränkningar av artiklarna 28 och 29

Bestämmelserna i artiklarna 28 och 29 skall icke tolkas så att de skulle förplikta någondera staten att:

a) vidtaga administrativa åtgärder, som icke överensstämmer med dess eller den andra statens lagstiftning eller administrativa praxis;

wisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten dan die belast met de vaststelling of invordering van de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken.

Artikel 29

Hulp en bijstand

1. De Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen bij de invordering van de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken, met inbegrip van interest, kosten, verhogingen van belasting en boeten van niet-strafrechtelijke aard.

2. In geval van verzoeken tot invordering van belastingen worden onherroepelijk vaststaande belastingvorderingen van elk van de Staten door de andere Staat ter invordering aanvaard en in die Staat geïnd overeenkomstig de wetgeving die van toepassing is voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen, met dien verstande dat zulke vorderingen in de laatstbedoelde Staat geen wettelijke voorrang genieten. Finse belastingvorderingen worden als onherroepelijk vaststaand beschouwd, indien zij niet meer kunnen worden gewijzigd langs de normale weg van administratief beroep. De aangezochte Staat is niet gehouden over te gaan tot executoriale maatregelen waarvoor de wetgeving van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

3. Elk verzoek dient vergezeld te gaan van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetgeving van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan in de zin van het tweede lid van dit artikel.

4. De hulp, bedoeld in dit artikel, wordt niet verleend ten aanzien van onderdanen of lichamen van de aangezochte Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van de artikelen 28 en 29 aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a) maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of het gebruik van die of van de andere Staat;

b) lämna detaljerade upplysningar, vilka inom gränserna för lag eller normalt administrativt förfarande icke kan införskaffas i den ena eller den andra staten;

c) lämna upplysningar, vilka skulle röja affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiellt förfaringssätt eller ock upplysningar, vilka skulle skada den allmänna ordningen.

Artikel 31

Diplomater och konsuler

Detta avtal berör icke sådana privilegier i beskattningshänseende vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Artikel 32

Tillämpningsbestämmelser

1. De behöriga myndigheterna i de båda staterna må i enlighet med gängse praxis i respektive stat utfärda bestämmelser som erfordras för tillämpningen av detta avtal.

2. De behöriga myndigheterna må i samförstånd i fråga om bestämmelserna om utbyte av upplysningar och om ömsesidig handräckning vid skatteuppbörd i detta avtal utfärda föreskrifter om förfaringssätt, formulering av ansökningar och svar, växling av valuta, användning av uppburna skatter, de minimibelopp som uppbäres och andra motsvarande omständigheter.

Artikel 33

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal må, antingen i oförändrad form eller med erforderliga reservationer, utsträckas till att gälla antingen Surinam eller Nederländska Antillerna eller båda dessa länder, såframt de skatter som där påföres till sin art är väsentligen av samma slag som de som detta avtal berör. Sådan utvidgning av avtalet träder i kraft räknat

b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beampten ontnemen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 32

Uitvoeringsvoorschriften

1. De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

2. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de invordering van belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munteenheid, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima der voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende aangelegenheden.

Artikel 33

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de landen Suriname en de Nederlandse Antillen of tot een van die landen, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van

från den dag samt med de förbehåll och villkor, avtalets upphörande inberäknat, som bestämmes och överenskommes genom notväxling på diplomatisk väg.

2. Såframt annorlunda icke överenskommes medför icke upphörande av detta avtals giltighet att avtalets tillämpning upphör i fråga om område, vilket avtalet har utvidgats att beröra på grund av denna artikel.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 34

Ikraftträdandet

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Haag så snart som möjligt.

2. Avtalet träder i kraft när ratifikationshandlingarna har utväxlats och bestämmelserna i detsamma skall tillämpas under de skatteår och -perioder som börjar den 1 januari 1968 eller därefter.

3. Det avtal mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet som undertecknades i Helsingfors den 29 mars 1954 och som har ändrats genom en tilläggsöverenskommelse, vilken undertecknades i Haag den 16 december 1966, skall upphöra att gälla när bestämmelserna i detta avtal träder i kraft. Bestämmelserna i det förstnämnda avtalet skall likväl tillämpas på skatteår och -perioder som har upphört innan bestämmelserna i detta avtal trädde i kraft.

Artikel 35

Upphörandet

Detta avtal skall förbli i kraft till dess detsamma har uppsagts av någondera av de höga avtalsslutande parterna. Vardera parten

kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen, wordt door de beëindiging van dit Verdrag niet tevens de toepasselijkheid van dit Verdrag op het land waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigd.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 34

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.

2. Het Verdrag treedt in werking op het ogenblik van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die op of na 1 januari 1968 aanvangen.

3. Het op 29 maart 1954 te Helsinki ondertekende Verdrag tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, zoals dit is gewijzigd bij het op 16 december 1966 te 's-Gravenhage ondertekende Aanvullende Verdrag, houdt op toepassing te vinden op het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag van toepassing worden. De bepalingen van het eerstgenoemde Verdrag blijven echter van toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die zijn verstreken vóór het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag van toepassing worden.

Artikel 35

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Hoge Verdragsluitende Partijen is opgezegd. Elk van de Partijen

kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av vilket kalenderår som helst efter år 1974.

I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att gälla i fråga om de skatteår och -perioder som börjar efter utgången av det kalenderår under vilket uppsägningen har skett.

Till bekräftelse av detta avtal har förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detsamma och försett det med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 13 mars 1970 i tvenne exemplar på finska och holländska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Republiken Finland:

Paul Gustafsson

För Konungariket Nederländerna:

Hechtermans

kan het Verdrag langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het jaar 1974 een kennisgeving van beëindiging te zenden.

In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn met betrekking tot belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan te Helsinki, de 13de maart 1970, in de Finse en in de Nederlandse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Suomen Tasavallan puolesta:

Paul Gustafsson

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Hechtermans

Protokoll

Vid undertecknandet av det avtal för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt som denna dag har ingåtts mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna har undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit att följande bestämmelser skall utgöra en integrerande del av avtalet:

I

1. Är en person, som är bosatt i Nederländerna, enligt bestämmelserna i avtalet befriad från skatt till Finland eller berättigad till nedsättning av sådan skatt, skall enahanda befrielse eller nedsättning komma oskiftade dödsbon till del, om en eller flera av förmånstagarna är bosatta i Nederländerna.

2. Skall enligt bestämmelserna i avtalet skatt betalas i Finland för oskiftat dödsbos inkomst eller förmögenhet och tillfaller inkomsten förmånstagare som är bosatt i Nederländerna, medger Nederländerna sådant avdrag som avses i artikel 25 punkt 2 av avtalet.

II

Till artikel 4

Fysisk person, som befinner sig ombord på fartyg och som icke har hemort i någondera staten, skall anses vara bosatt i den stat där fartyget har sin hemort.

III

Till artikel 10

Ansökning om återbäring av skatt som har uppburits i strid med bestämmelserna i arti-

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden gesloten, zijn de gevolmachtigden die dit Protocol hebben ondertekend, overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I

1. Indien ingevolge de bepalingen van het Verdrag een inwoner van Nederland is vrijgesteld van of recht heeft op vermindering van Finse belasting, is een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing op de onverdeelde nalatenschappen van overledenen, voor zover een of meer van de begunstigten inwoner van Nederland is.

2. Voor zover de voordelen of inkomsten of het vermogen van een onverdeelde nalatenschap van een overledene ingevolge de bepalingen van het Verdrag onderworpen zijn aan Finse belasting en toekomen aan een begunstigde die inwoner van Nederland is, verleent Nederland een vermindering op de voet van artikel 25, tweede lid, van het Verdrag.

II

Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een woonplaats in een van de Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft.

III

Ad artikel 10

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van artikel 10

kel 10 skall göras hos behörig myndighet i den stat som uppburit skatten och bör göras inom tre år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket skatten har uppburits.

IV

Till artikel 20

I sådana fall som avses i artikel 20 av avtalet likställes offentligrättsliga samfund i Finland med Finland eller del därav eller en lokal myndighet i landet.

V

Till artikel 25

Med det belopp som avses i artikel 25 punkt 1 förstås i fråga om inkomst- eller bolagsskatt till Nederländerna uttrycken "onzuivere inkomen" eller "winst" i Nederländernas gällande lag om inkomstskatt eller lag om bolagsskatt.

VI

Till artikel 26 punkt 4

Kostnader, som företag i den ena staten är förpliktat att erlagga till person som är bosatt i den andra staten, anses, när företags beskattningsbara inkomst fastställs, vara avdragbara under samma förutsättningar som skulle tillämpas om dessa kostnader skulle betalas till en person som är bosatt i den förstnämnda staten.

VII

Till artikel 28

Skyldigheten att utbyta upplysningar innefattar icke upplysningar som erhållits från banker och andra motsvarande inrättningar. Uttrycket "andra motsvarande inrättningar" avser även försäkringsbolag.

VIII

Till artikel 29

Nederländerna skall icke vara förpliktade att indriva skatter med hjälp av gäldsfångelse.

is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IV

Ad artikel 20

Voor de toepassing van de bepalingen van artikel 20 worden Finse publiekrechtelijke gemeenschappen gelijkgesteld met Finland of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam van Finland.

V

Ad artikel 25

Het is wel te verstaan dat, wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag bedoeld in artikel 25, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

VI

Ad artikel 26, vierde lid

Het is wel te verstaan, dat kosten die door een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat verschuldigd zijn, bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar zijn als wanneer de kosten verschuldigd waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

VII

Ad artikel 28

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmede gelijkgestelde instellingen. De uitdrukking "daarmede gelijkgestelde instellingen" omvat mede verzekeringsmaatschappijen.

VIII

Ad artikel 29

Nederland is niet gehouden lijfswang toe te passen ter invordering van belastingen.

Till bekräftelse härav har de behörigen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll och försett det med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 13 mars 1970 i tvenne exemplar på finska och holländska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Republiken Finland:

Paul Gustafsson

För Konungariket Nederländerna:

Hechtermans

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan te Helsinki, de 13de maart 1970, in de Finse en in de Nederlandse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Suomen Tasavallan puolesta:

Paul Gustafsson

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Hechtermans

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt samt i det därtill anslutna protokollet.

Riksdagen godkände den 14 januari 1955 stadgandena och bestämmelserna i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet som den 29 mars 1954 hade ingåtts mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna, för såvitt dessa stadganden och bestämmelser hörde till området för lagstiftningen. Samtidigt antog riksdagen en lag om godkännande av vissa stadganden i nämnda avtal (603/55). Den 20 juni 1967 godkände riksdagen de ändringar som företagits i nämnda avtal genom en tilläggsöverenskommelse, som undertecknades den 16 december 1966 (363/67).

Ovannämnda ändringar av avtalet föranledes av ny intern lagstiftning i Nederländerna. När ändringen företogs kunde man konstatera att huvudavtalet inte längre motsvarade den internationella utvecklingen på beskattningens område. Denna eftersläpning stod klar om man jämförde avtalet med uppbyggnaden av och bestämmelserna i det modellavtal som antagits av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Vid nämnda tidpunkt kom man fördensskull överens om att förhandlingar i syfte att förnya avtalet skulle inledas vid första lägliga tillfälle. Förhandlingarna inleddes i Haag i september 1967 och fortsattes i Helsingfors i juni 1968. Diskussionerna i Helsingfors ledde till att föreliggande avtal paraferades. Sedermera har vissa ändringar gjorts i avtalet genom skriftväxling. Avtalet undertecknades i Helsingfors den 13 mars 1970.

Avtalet överensstämmer till sin uppbyggnad och sitt innehåll väsentligen med OECD:s modellavtal. Det var emellertid nödvändigt att på några punkter komplettera modellavtalets text, främst för att trygga holländska företags verksamhet i Finland mot vissa förfaranden med tendens till diskriminering. För dessa enskildheter redogöres närmare i det följande.

Avtalet berör för Finlands del inkomst- och

förmögenhetsskatten, kommunalskatten, kyrkoskatten och sjömansskatten. Enligt vedertagen praxis har i avtalet intagits bestämmelser om personligt tillämpningsområde (art. 1), allmänna definitioner (art. 3), beskattningsteknisk hemort (art. 4), fast driftställe (art. 5), inkomst av fast egendom (art. 6), affärsinkomst (art. 7), associerade företag (art. 9), styrelsearvoden (art. 17), konstnärer och idrottsmän (art. 18), pensioner (art. 19), vederlag för offentliga uppdrag (art. 20), icke särskilt nämnda inkomster (art. 23), beskattning av förmögenhet (art. 24), förbud mot diskriminering (art. 26), ömsesidigt avtalsförfarande (art. 27) samt diplomater och konsuler (art. 31). Också föreskrifterna om personligt arbete (art. 15 och 16) följer gängse praxis, bortsett från bestämmelsen om beskattning av lön till sjöman. Härvidlag har beskattningsrätten tillerkänts sjömannens hemland. Denna undantagsbestämmelse beror på att Nederländerna inte enligt sin interna lagstiftning kan beskatta utländsk sjöman, som tjänstgör ombord på holländskt fartyg.

De betydelsefulla föreskrifterna om dividender (art. 10), räntor (art. 11) och royalties (art. 12) avviker inte i fråga om sin uppbyggnad från den vedertagna normen. I fråga om dividender har parterna i avtalet överenskommit om att använda en källskatt, som enligt huvudreglen skall utgå med 15 procent av totalbeloppet av dividenderna. Detta gäller dock inte i fråga om dotterbolag som överhuvudtaget inte påföres källskatt, om moderbolaget äger minst 25 % av aktierna i detsamma.

Räntor och royalties skall, i överensstämmelse med vad som har bestämts i flera avtal som Finland har ingått, endast beskattas i den stat där den person som de utbetalas till är bosatt. I fråga om dessa slag av inkomst innehåller föreskrifterna emellertid ett betydelsefullt tillägg av samma art som det som har fogats till motsvarande artiklar i avtalet med Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland. Dessa föreskrifter, som i fråga om räntor ingår i artikel 11 punkt 5 och i fråga

om royalties i artikel 12 punkt 4, innehåller i sakligt hänseende ett förbud mot diskriminering, intages vanligtvis uteslutande i en särskild artikel, som i detta avtal motsvaras av artikel 26. En allmänt formulerad artikel i saken har på holländsk sida ansetts otillräcklig och samtidigt har det ansetts nödvändigt att uttala att sådana bestämmelser i avtalsslutande stats lagstiftning inte bör tillämpas som föreskriver att räntor och royalties, som ett företag betalar till ett annat, inte skall beaktas såsom avdrag när företagets beskattningsbara inkomst fastställes.

Denna fråga var, innan förmögenhetsbeskattningen av aktiebolag avskaffades, särskilt betydelsefull i samband med tillämpningen av 37 § 2 mom. i lagen om inkomst- och förmögenhets-skatt. I sådana fall då ett dotterbolags gäld till moderbolaget har betraktats som kapitalplacering har den ränta som skall betalas på denna gäld inte godkänts till avdrag. När Finlands Bank i vissa fall på grund av bestämmelserna om valutareglering inte har kunnat godkänna en del ränteavtal har beskattaren inte heller godkänt de berörda räntorna såsom avdragbara utgifter. Då räntan emellertid har beskattats i den andra avtalsslutande staten dvs. i detta fall i Nederländerna, har de facto dubbelbeskattning skett. Från holländsk sida påpekades särskilt att den praxis som här relaterats är menlig för holländska investeringar i Finland. Finlands Bank har även godkänt den grundsats som har kommit till uttryck i de föreliggande klausulerna i avtalet, emedan dessa föreskrifter inte i och för sig inkräktar på bankens rätt att bestämma om utförsel av penningmedel. Det förtjänar nämnas att de båda avtalsbestämmelser som här avses har uppgjorts med förbehåll för sådana fall då utbetalaren och den som erhåller utbetalningen har överenskommit om andra villkor än sådana som skulle ha överenskommit mellan två självständiga företag. Dolda kapitalöverföringar kan därför inte komma i fråga.

En likartad bestämmelse till förebyggande av diskriminering ingår i punkt VI i slutprotokollet. Med denna punkt avses att i Finland verksamt dotterbolag till holländskt företag skall erhålla nationell behandling i fråga om vissa kostnader, som utgör dotterbolagets gäld till moderbolaget, t. ex. ersättningar för tjänster, som moderbolaget gjort genom forskningsverksamhet. Principen är relativt ny. En motsvarande föreskrift ingår emellertid också i ett nytt skatteavtal mellan Nederländerna och Norge.

Ordalydelsen i artikel 28, som gäller utbyte

av upplysningar, avviker något från den gängse normen. Med beaktande av föreskrifterna i artikel 30 skall dock upplysningar av ungefär gängse art utbytas i någotsånär normal utsträckning. Artikel 29 i avtalet innehåller grundläggande bestämmelser om administrativ handräkning. Tjänstehandräkning kommer att ges vid uppbörd av skatter som avses i avtalet, däri inberäknat räntor, avgifter och skattetillägg samt sådana böter som inte har karaktären av straff. Man har bemödat sig om att ge artikeln en så fullständig utformning att de berörda ministerierna sinsemellan skulle kunna komma överens om utfärdandet av detaljerade tillämpningsföreskrifter. Kompletterande föreskrifter om dylika tillämpningsbestämmelser ingår dessutom i artikel 32 i avtalet.

När det gäller metoder för eliminering av dubbelbeskattning tillämpar båda de avtalsslutande staterna befrielseförfarandet. Särdragen i den nederländska lagstiftningen medför att vardera landet, när det definierar nämnda förfarande, använder olika ordalydelser. Båda länderna använder i fråga om dividender gottgörelseförfarandet. Dessutom skall enligt artikel 25 punkt 5 i artikeln dividender, som i Nederländerna hemmahörande bolag betalat till bolag hemmahörande i Finland, vara befriade från skatt till Finland under samma förutsättningar som tillämpas vid beviljande av skattefrihet när båda bolagen är finska bolag.

Till avtalet ansluter sig ett särskilt under-tecknat protokoll, som utgör en integrerande del av avtalet och som innehåller vissa förtydliganden till avtalets bestämmelser.

Avtalet träder i kraft när ratifikationshandlingarna har utväxlats och bestämmelserna i det skall tillämpas under de skatteår som börjar den 1 januari 1968 eller därefter.

På grund av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte besluta godkänna de bestämmelser i det i Helsingfors den 13 mars 1970 med Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Emedan nämnda avtal innehåller bestämmelser som hör till lagstiftningens område, förlägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna i Helsingfors den 13 mars 1970 ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt jämte i det därtill anslutna protokollet

skall, såvitt de hör till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. För verkställigheten av nämnda bestämmelser erforderliga närmare bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 11 december 1970.

Republikens President

Urho Kekkonen

Minister för utrikesärendena

Väinö Leskinen

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt

Republiken Finlands President och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna, vilka önskar ingå ett nytt avtal i stället för det i Helsingfors den 29 mars 1954 undertecknade avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, sådant detta avtal ändrat lyder i den tilläggsöverenskommelse som undertecknades i Haag den 16 december 1966, har i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett

Republiken Finlands President:

Avdelningschefen
Paul Gustafsson

Hennes Majestät Drottningen av
Nederländerna:

Utomordentliga och befullmäktigade
ambassadören i Helsingfors
E. L. Hechtermans

vilka, efter att för varandra ha företett sina fullmakter, som befunnit äga riktig och behörig form, har överenskommit om följande:

VERDRAG

tussen de Republik Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

De President van de Republiek Finland en Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, de wens koesterende het op 29 maart 1954 te Helsinki ondertekende Verdrag tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, zoals dit is gewijzigd bij het op 16 december 1966 te 's-Gravenhage ondertekende Aanvullende Verdrag, te vervangen door een nieuw verdrag, hebben daartoe tot hun gevolmachtigden benoemd:

De President van de Republiek Finland:

de Heer Paul Gustafsson
Chef van de Directie

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

de Heer E. L. Hechtermans,
Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur te Helsinki

die, na elkaar mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, het volgende zijn overeengekomen:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personligt tillämpningsområde

Detta avtal tillämpas på personer som är bosatta i någondera av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna.

Artikel 2

I avtalet avsedda skatter

1. Detta avtal skall tillämpas på skatter, som på grund av inkomst och förmögenhet skall betalas till stat eller del därav eller till lokal myndighet, oberoende av på vilket sätt skatten uppbäres.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter som utgår på hela inkomsten och hela förmögenheten eller på en del av inkomsten och förmögenheten, däri inbegripna skatter på inkomst som erhållits genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på totalbeloppet av arbetslöner och arvoden, som utbetalas av företag, ävensom skatter på stegring av förmögenhetsvärde.

3. De skatter på vilka detta avtal skall tillämpas är för närvarande i synnerhet:

a) i Nederländerna:

- inkomstskatt (de inkomstenbelasting);
- löneskatt (de loonbelasting);
- bolagsskatt (de vennootschapsbelasting);
- dividendskatt (de dividendbelasting);
- skatt på arvode till bolags direktör (de commissarissenbelasting);
- förmögenhetsskatt (de vermogensbelasting);

(Nedan benämnas dessa skatter "skatt till Nederländerna");

b) i Finland:

- inkomst- och förmögenhetsskatt;
- kommunalskatt;

HOOFDSTUK I

Reikwijdte van het Verdrag

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermögen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a) voor Nederland:

- de inkomstenbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting,
- de dividendbelasting,
- de commissarissenbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: "Nederlandse belasting");

b) voor Finland:

- tulo- ja omaisuusvero (de nationale inkomsten- en vermogensbelasting),
- kunnallisvero (de gemeentelijke belasting),

— sjömansskatt;

(Nedan benämnes dessa skatter "skatt till Finland").

4. Avtalet skall äga tillämpning även på alla andra skatter av samma eller väsentligt samma slag, som framdeles påföres utöver eller i stället för nuvarande skatter. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall i slutet av varje år underrätta varandra om väsentliga ändringar, som företagits i skattelagstiftningen.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Såframt icke sammanhanget annat påkallar, skall i detta avtal:

a) uttrycket "stat" åsyfta Nederländerna eller Finland, allteftersom sammanhanget förutsätter;

uttrycket "staterna" åsyfta Nederländerna och Finland;

b) uttrycket "Nederländerna" åsyfta den del av Nederländerna som är belägen i Europa och den del av havsbotten under Nordsjön och det inre därav, till vilken Nederländerna enligt folkrätten äger oinskränkt rätt;

c) uttrycket "Finland" åsyfta Republiken Finland, häri inbegripna även de områden utanför Finlands territorialvatten där Finland enligt folkrätten och enligt de i Finland gällande lagar som berör kontinentalsockeln må utöva sina rättigheter i fråga om havsbotten och det inre därav samt dessas naturtillgångar;

d) uttrycket "person" inbegripa fysiska personer, bolag och alla andra sammanslutningar av personer;

e) uttrycket "bolag" åsyfta varje slag av juridisk person eller varje slag av sammanslutning, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

— kirkollisvero (de kerkelike belasting),
— merimiesvero (de belasting van zeelieden),

(hierna te noemen: "Finse belasting").

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II

Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In dit Verdrag, tenzij het zinsverband anders vereist:

a) betekent de uitdrukking "Staat" Nederland of Finland, al naar het zinsverband vereist;

betekent de uitdrukking "Staten" Nederland en Finland;

b) omvat de uitdrukking "Nederland" het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;

c) betekent de uitdrukking "Finland" de Republiek Finland, daaronder begrepen elk gebied buiten de territoriale wateren van Finland, waarbinnen in overeenstemming met het internationale recht en ingevolge de wetgeving van Finland inzake het continentaal plat de rechten van Finland met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking "lichaam" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) uttrycken "företag i den ena staten" och "företag i den andra staten" åsyfta företag bedrivit av person bosatt i den ena staten respektive företag bedrivit av person bosatt i den andra staten;

g) uttrycket "behörig myndighet" åsyfta:

1) i Nederländerna finansministern eller av honom befullmäktigat ombud;

2) i Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud.

2. När staterna tillämpar detta avtal, skall såvida icke sammanhanget förutsätter annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke i detta avtal annorlunda angivits, anses ha den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den ifrågavarande staten rörande sådana skatter som avses i avtalet.

Artikel 4

Beskattningsteknisk hemort

1. I detta avtal åsyftas med uttrycket "i stat bosatt person" varje person, som enligt vederbörande stats lagstiftning är skattepliktig där på grund av bostad, varaktig vistelse, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet.

2. I detta avtal anses fysisk person, som hör till stats diplomatiska eller konsulära representation i den andra staten eller i tredje stat och som är medborgare i den stat som utsänt honom, vara bosatt i den stat som utsänt honom.

3. Är fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 ovan bosatt i båda staterna skall följande regler gälla:

a) Vederbörande anses vara bosatt i den stat där han har en stadigvarande bostad till sitt förfogande. Har han stadigvarande bostad i båda staterna, anses han vara bosatt i den stat med vilken han har de fastaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för livsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i villkendera staten vederbörandes centrum för livsintressena är beläget, eller om han icke har

f) betecknen de utdrucken "onderneming van een van de Staten" en "onderneming van de andere Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;

g) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":

1) in Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2) in Finland: het Ministerie van Financiën of de bevoegde vertegenwoordiger daarvan.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking "inwoner van een van de Staten" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen

stadigvarande bostad till sitt förfogande i någondera staten, anses han vara bosatt i den stat där han sedvanligt vistas.

c) Vistas vederbörande sedvanligt i båda staterna eller vistas han icke sedvanligt i någondera av dem, anses han vara bosatt i den stat i vilken han är medborgare.

d) Är vederbörande medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någondera av dem, skall de behöriga myndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

4. Har annan än fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 sin hemvist i båda staterna, skall den anses ha hemvist i den stat där platsen för dess faktiska ledning är belägen.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" avses i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) platsen för företagets ledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för tillvaratagande av naturtillgångar;

g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3. "Fast driftställe" skall icke anses innefatta:

a) användning av utrymmen endast för lagring, utställning eller utlämnande av företagets tillhöriga varor;

b) innehav av ett företag tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav av ett företag tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning

van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de gelegenheid in onderlinge overeenstemming.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;
- f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;

g) de plaats van uitvoering van een bouw- of constructie- of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt

eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, införskaffa upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet av förberedande eller biträdande art.

4. Person som är verksam i den ena staten för ett företag i den andra staten men icke är sådan oberoende representant, som avses i punkt 5, anses såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder sig av fullmakt att sluta avtal i företagets namn och verksamheten icke är begränsad till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i den ena staten anses icke ha ett fast driftställe i den andra staten allenast på den grund att företaget idkar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgör uppdrag som tillhör deras normala affärsverksamhet.

6. Enbart den omständigheten att ett bolag i den ena staten innehar bestämmanderätten i eller underlyder ett bolag, hemmahörande i den andra staten eller som utför affärstransaktioner i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

KAPITEL III

Beskattnings av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom må beskattas i den stat, i vilken egendomen finnes.

2. Uttrycket "fast egendom" skall ha den

aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is — niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid — wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming.

5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking "onroerende goederen"

betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den stat, i vilken egendomen i fråga finnes. Under detta uttryck inbegripes dock städse tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruks- och skogsbruksföretag, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom äger tillämpning, nyttjanderätt till fastighet ävensom rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjande eller rätten till nyttjande av mineralfyndigheter, källor och andra naturtillgångar; fartyg och luftfartyg skall däremot icke betraktas såsom fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skall äga tillämpning såväl på inkomst, vilken förvärvats genom omedelbart nyttjande av fast egendom, som på inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fast egendom eller genom varje annat nyttjande av fast egendom.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 av denna artikel skall även äga tillämpning på inkomst av företags fasta egendom ävensom inkomst av fast egendom, som nyttjas vid utövandet av fria yrken.

Artikel 7

Affärsinkomst

1. Inkomst av företag i den ena staten må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, må den andra staten beskatta företags inkomst, men endast den del därav, som hänför sig till det fasta driftstället.

2. Bedriver företag i den ena staten rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst som driftstället skulle ha kunnat medföra såframt driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt skulle ha avslutat affärer med det företag, till vilket driftstället hör.

heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst skall avdrag medges för kostnader som erlagts för det fasta driftställets räkning, häri inbegripet jämväl kostnaderna för ledning och allmän förvaltning, oavsett om kostnaderna erlagts i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Vad i punkt 2 av denna artikel föreskrives skall emellertid i den mån i någondera av staterna inkomst, som hänför sig till ett fast driftställe enligt praxis fastställts på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, icke utgöra hinder för att i denna stat den beskattningsbara inkomsten bestämmes genom ett sådant brukligt förfarande. Fördelnings sättet skall likväl härvid leda till ett resultat, som överenskommer med de i denna artikel fastställda principerna.

5. Inkomst skall icke anses hänföra sig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköpt varor för företagets räkning.

6. Vid tillämpningen av bestämmelserna i föregående punkter skall inkomst, som hänför sig till fast driftställe, bestämmas genom samma förfarande år från år, såvida icke giltiga skäl annat föranleder.

7. Omfattar inkomst poster, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, skall bestämmelserna i denna artikel icke inverka på föreskrifterna i sagda artiklar.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som förvärvas genom utövande av internationell sjöfart eller luftfart, må beskattas allenast i den stat i vilken företaget har sin verkliga ledning.

2. Om ett rederis verkliga ledning befinner sig ombord på ett fartyg, skall den anses vara förlagd till den stat i vilken den hamn är belägen där fartyget har sin hemort eller, om sådan hemort icke finnes, i den stat i vilken rörelsens idkare är bosatt.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten — daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten — die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer mogen worden belast in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

Artikel 9

Associerade företag

I fall då,

a) ett företag i den ena staten direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i den ena staten som ett företag i den andra staten eller äger del i båda dessa företags kapital, och om i dessa fall mellan företagen i fråga i deras kommersiella eller ekonomiska förbindelser avtalats eller föreskrivits villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan två av varandra oberoende företag, må den inkomst som skulle ha tillkommit det ena företaget såframt sagda villkor icke funnits inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Dividender

1. Dividend, som i den ena staten hemmahörande bolag utbetalat till en person bosatt i den andra staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Stat, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, må likväl beskatta sådana dividender i enlighet med sin egen lagstiftning, men skattesatsen må icke överstiga 15 procent av totalbeloppet av dividenderna.

3. Oavsett bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel må den stat där ett bolag äger hemvist icke pålägga skatt på dividender, som utdelas av detta bolag till ett i den andra staten hemmahörande bolag vars kapital helt eller delvis är fördelat på aktier och som äger minst 25 procent av kapitalet i det bolag som utdelar dividend.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien:

a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat, en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in haar handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar ten gevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 15 procent van het bruto-bedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag de Staat waarvan het lichaam inwoner is, geen belasting heffen op dividenden betaald door dat lichaam aan een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van de andere Staat en onmiddellijk ten minste 25 procent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

4. De behöriga myndigheterna i de bägge staterna överenskommer sinsemellan om tillämpningen av punkterna 2 och 3 av denna artikel.

5. Bestämmelserna i punkt 2 och 3 av denna artikel må icke inverka på beskattningen av det bolag, av vars vinst dividend utbetalas.

6. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, vinstandelsbevis eller -rättigheter, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som utan att vara på skuldförhållande grundade fordringar medför del i vinst, ävensom övrig av bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det bolag som verkställer utbetalningen äger hemvist anses såsom inkomst av aktier.

7. Innehar i den ena staten bosatt mottagare av dividend i den andra staten, där det bolag som erlägger dividenden har sin hemvist, ett fast driftställe, till vilket de rättigheter, som ligger till grund för utbetalande av dividenden, direkt ansluter sig, skall bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 icke tillämpas. I detta fall skall bestämmelserna i artikel 7 äga tillämpning.

8. Erhåller bolag med hemvist i den ena staten vinst eller inkomst från den andra staten, må denna andra stat icke påföra skatt på dividend, som bolaget utbetalar till personer, som icke är bosatta i denna stat, och icke heller påföra bolagets outdelade vinst skatt på outdelad vinst, även om de erlagda dividenderna eller de outdelade vinstmedlen helt eller delvis utgöres av vinst eller inkomst, som influtit i denna andra stat.

Artikel 11

Räntor

1. Ränta, som härrör från den ena staten och utbetalats till person bosatt i den andra staten, beskattas endast i denna andra stat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De bepalingen van het tweede en derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten — met uitzondering van schuldvoordelingen — die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, is slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De behöriga myndigheterna i de båda staterna överenskommer sinsemellan om det förfaringssätt genom vilket den stat som räntorna härrör från avstår från att beskatta dem.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, jämväl då desamma utfärdats mot in-teckningssäkerhet eller då till dem ansluter sig rätt till andel i vinst, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat varifrån inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

4. Bestämmelserna i punkt 1 är icke till-lämpliga om i den ena staten bosatt mottaga-re av ränta innehar ett fast driftställe i den andra staten, från vilken räntan härrör och till vilken den fordran av vilken räntan härflyter direkt hänförs sig. I dylikt fall till-lämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Oavsett bestämmelserna i punkt 6 av denna artikel skall bestämmelse, som ingår i den ena statens lagstiftning och förutsätter att företags ränteförpliktelse icke beaktas såsom avdrag när företagets beskattnings-bara inkomst fastställs, icke tillämpas på ränta, som betalas till person som är bosatt i den andra staten, om nämnda person är skyldig att betala inkomstskatt för sådan ränta i denna andra stat.

6. Överstiger utbetalat räntebelopp, på grund av särskilt förhållande mellan utbeta-laren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person, med hänsyn till den skuld för vilken räntan erlägges, det belopp som skulle ha avtalats mellan gäldenär och borge-när om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall skall överskjutande belopp beskattas i enlig-het med lagstiftningen i vederbörande stat med behörigt iakttagande av övriga bestäm-melser i detta avtal.

2. De bevoegde autoriteiten van de Staten treffen in onderlinge overeenstemming een regeling voor de wijze waarop de Staat waaruit de interest afkomstig is van zijn belastingheffing afziet.

3. De uitdrukking "interest", zoals gebe-zigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewij-zen, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevende op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met in-komsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

4. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een van de Sta-ten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Onder voorbehoud van het zesde lid van dit artikel zijn bepalingen in de wetge-ving van een van de Staten die voorschrijven dat interest verschuldigd door een onderne-ming niet als aftrekpost in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming, niet van kracht met betrekking tot interest die verschuldigd is aan een inwoner van de andere Staat, indien die inwoner ter zake van die interest in die andere Staat aan een belasting naar het inkomen is onderworpen.

6. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, in aanmerking nemende de schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhou-ding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepa-lingen van dit artikel slechts op het laatst-bedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från den ena sta-ten och utbetalats till en i den andra staten bosatt person, beskattas endast i denna sist-nämnda stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som upp-bäres såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten till att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri inbegripet kinematografisk film, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller tillverknings-process ävensom för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplys-ningar om erfarenhetsrön av industriell, kom-mersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 är icke till-lämpliga, om i den ena staten bosatt mot-tagare av royalty, innehar ett fast driftställe i den andra staten, varifrån royaltyn härrör och till vilken den rättighet eller egendom, av vilken royaltyn härflyter, direkt hänförs sig. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Oavsett bestämmelserna i punkt 5 av denna artikel skall bestämmelse, som ingår i den ena statens lagstiftning och förutsätter att företags royaltyförpliktelse icke beaktas såsom avdrag när företagets beskattnings-bara inkomst fastställs, icke tillämpas på royalty, som betalas till person som är bosatt i den andra staten, om nämnda person är skyldig att betala inkomstskatt för sådan royalty i denna andra stat.

5. Föranleder särskilt förhållande mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nytt-jande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn erlägges överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbeta-laren och mottagaren om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sist avsedda belopp. I

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebe-zigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap — daaronder begrepen films —, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's die inwoner is van een van de Sta-ten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfs-vermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Onder voorbehoud van het vijfde lid van dit artikel zijn bepalingen in de wetge-ving van een van de Staten die voorschrijven dat royalty's verschuldigd door een onder-neming niet als aftrekpost in aanmerking worden genomen bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming, niet van kracht met betrekking tot royalty's die verschuldigd zijn aan een inwoner van de andere Staat, indien die inwoner ter zake van die royalty's in die andere Staat aan een belasting naar het inkomen is onderworpen.

5. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's in aanmerking nemende het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden be-taald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vin-den de bepalingen van dit artikel slechts op

sådant fall skall det överskjutande beloppet beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Inskränkningarna i artiklarna 10, 11 och 12

Internationella organisationer och organ samt deras tjänstemän och medlemmar av tredje stats diplomatiska eller konsulära representation, vilka uppehåller sig i någondra staten, är icke i den andra staten i fråga om dividender, räntor och royalties, som inflyter i denna andra stat, berättigade till sådan skattelättnad eller skattefrihet som avses i artiklarna 10, 11 och 12 av detta avtal, när dessa inkomster icke är belagda med inkomstskatt i den förstnämnda staten.

Artikel 14

Försäljningsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av i artikel 6 punkt 2 avsedd fast egendom, må beskattas i den stat i vilken egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till driftkapitalet i ett fast driftställe, vilket ett företag i den ena staten innehar i den andra staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande affärsanordning, över vilken en person som är bosatt i den ena staten förfogar i den andra staten för utövande av fritt yrke, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (särskilt för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, må beskattas i denna andra stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel må försäljningsvinst, som erhållits vid överlåtelse av fartyg och luftfartyg, vilka användes i internationell trafik, samt av lösegendom som hör samman med användningen av dem, beskattas i den stat där företagets ledning befinner

het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Beperking van de artikelen 10, 11 en 12

Internationale organisaties, hun organen en functionarissen, alsmede personen die deel uitmaken van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die in een van de Staten verblijven, hebben in de andere Staat geen recht op de verminderingen of vrijstellingen van belasting voorzien in de artikelen 10, 11 en 12, met betrekking tot uit die andere Staat afkomstige dividenden, interest en royalty's, indien die inkomsten in de eerstbedoelde Staat niet aan een belasting naar het inkomen zijn onderworpen.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken behorende tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep — daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt — mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepaling van het tweede lid, mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, en van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, worden belast in

sig. I de fall som avses i denna punkt tillämpas bestämmelserna i artikel 8 punkt 2.

4. Vinst på grund av överlåtelse av all annan än i punkterna 1, 2 och 3 avsedd egendom beskattas endast i den stat, i vilken överlåtaren är bosatt.

5. Bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel skall icke beröra någondra statens rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta försäljningsvinst, som uppkommit vid överlåtelse av aktier eller vinstandelsbevis i ett bolag, som äger hemvist i denna stat och vars kapital helt eller delvis är uppdelat i aktier, när vinsten tillfaller en fysisk person, som är bosatt i den andra staten men som under de senaste fem åren före överlåtelsen av aktierna eller vinstandelsbevisen har varit bosatt i den förstnämnda staten.

Artikel 15

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som förvärvats av i den ena staten bosatt person genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas allenast i denna stat, såvida han icke i den andra staten har en stadigvarande anordning, som regelbundet står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Har han en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten som kan hänföras till denna anordning beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" innefattar självständig verksamhet av vetenskaplig, litterär, konstnärlig, pedagogisk eller undervisningsmässig art samt självständig verksamhet såsom läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor.

Artikel 16

Osjälvständigt personligt arbete

1. Såframt icke bestämmelserna i artiklarna 17, 19, 20, 21 och 22 i detta avtal föranleder annat skall arvoden, löner och andra liknande vederlag som person, bosatt i den ena staten, uppbär för personligt

de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking "vrij beroep" sluit in zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 22 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienst-

arbete, beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utförts i den andra staten. Om arbetet utförts i den andra staten, må vederlaget härför beskattas i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skall vederlag, som i den ena staten bosatt person uppbär för arbete som utförts i den andra staten, beskattas allenast i förstnämnda stat, om:

a) den som uppbär vederlaget vistas i denna andra stat under en tidsperiod eller tidsperioder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under skatteåret i fråga, och

b) vederlaget betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej är bosatt i denna andra stat, samt

c) vederlaget ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna ovan i denna artikel må vederlag för arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik av en person som är bosatt i den ena staten, beskattas endast i nyssnämnda stat.

Artikel 17

Styrelsearvoden

1. Styrelsearvoden eller liknande vederlag, som en i Nederländerna bosatt person uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller förvaltningsorgan i bolag, som har sin hemvist i Finland, må beskattas i Finland.

2. Gottgörelse och annan ersättning, som i Finland bosatt person i egenskap av "bestuurder" eller "commissaris" erhållit från bolag med hemvist i Nederländerna, må beskattas i Nederländerna.

Artikel 18

Konstnärer och idrottsmän

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 av detta avtal må inkomst, som professionella konstnärer, såsom skå-

betrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de genieten in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 17

Bestuurders- en commissarissenbeloningen

1. Bestuurders- en commissarissenbeloningen en soortgelijke betalingen, verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een lichaam dat inwoner van Finland is, mogen in Finland worden belast.

2. Beloningen en andere betalingen, verkregen door een inwoner van Finland in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner van Nederland is, mogen in Nederland worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten

despelare, filmskådespelare, radio- eller televisionartister och musiker ävensom idrottsmän förvärvar vid verksamhet de personligen utövar i denna sin egenskap, beskattas i den stat i vilken denna verksamhet utöfvats.

Artikel 19

Pensioner

Såframt icke av bestämmelserna i artikel 20 punkt 1 annat föranledes beskattas pensioner och liknande vederlag, som uppbäres med anledning av tidigare anställning, allenast i den stat i vilken den som uppbär vederlaget är bosatt.

Artikel 20

Offentliga uppdrag

1. Vederlag ävensom pensioner, som en av staterna, del därav eller lokal myndighet i denna stat av sina medel eller fonder erlägger till fysisk person för arbete, som denne utfört i tjänst hos sagda stat, del därav eller lokal myndighet i sagda stat, må beskattas i denna stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 16, 17 och 19 av detta avtal är tillämpliga på vederlag och pensioner, som utbetalas för tjänster, utförda i samband med närings- eller affärsverksamhet, som bedrivits av en av staterna, del därav eller lokal myndighet i denna stat.

Artikel 21

Professorer och lärare

1. Professor eller lärare, som är bosatt i någondera staten och som uppehåller sig i den andra staten i högst två år för att där undervisa eller bedriva vetenskaplig forskning vid universitet, högskola eller annan läro- eller forskningsanstalt, beskattas endast i den förstnämnda staten för vederlag, som han uppbär för sådant undervisnings- eller forskningsarbete.

2. Denna artikel tillämpas icke på inkomst, som erhålles genom forskningsarbete, om detta icke utföres till allmän nytta, utan

zoals toneelspelers, film-, radio- of televisie-artiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, worden belast in de Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht.

Artikel 19

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 20

Overheidsfuncties

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

2. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn evenwel van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 21

Professoren en leraren

1. Vergoedingen die een professor of leraar, die inwoner is van een van de Staten en die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Dit artikel vindt geen toepassing op inkomsten verkregen met het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit on-

främst för viss persons eller vissa personers enskilda intressen.

Artikel 22

Studerande

1. Studerande eller affärspraktikant, som är eller har varit bosatt i den ena staten och som uppehåller sig i den andra staten uteslutande för studier eller praktik, skall icke beskattas i denna andra stat för belopp som han uppbär för sitt uppehälle, sina studier eller sin praktik, om beloppen i fråga utbetalas till honom från källor utanför sistnämnda stat.

2. Studerande vid universitet, högskola, skola eller motsvarande läroanstalt i någondera staten skall, om han under skatteåret under en eller flera perioder uppehåller sig högst 100 dagar i den andra staten, icke i denna andra stat beskattas för vederlag, som han erhållit för personliga tjänster, vilka han under denna tid utfört för att förvärva sådan praktisk erfarenhet som erfordras för hans utbildning.

Artikel 23

Icke särskilt nämnda inkomster

I någondera staten bosatt persons inkomster, som icke uttryckligen nämnts i de föregående artiklarna av detta avtal, beskattas endast i nämnda stat.

KAPITEL IV

Beskattning av förmögenhet

Artikel 24

1. Fast egendom, som definierats i artikel 6 punkt 2 av detta avtal, må beskattas i den stat i vilken egendom finnes.

2. Lös egendom vilken såsom driftkapital hänförs sig till ett företags fasta driftställe eller till en stadigvarande anordning för utövandet av yrkesverksamhet, må beskattas

derzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of personen.

Artikel 22

Studenten

1. Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner van een van de Staten is of vroeger was en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de andere Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die andere Staat.

2. Beloningen die een student aan een universiteit, hogeschool, school of soortgelijke onderwijsinstelling in een van de Staten ontvangt ter zake van werkzaamheden of persoonlijke diensten verricht in de andere Staat gedurende een tijdvak of tijdvakken van in totaal niet meer dan 100 dagen in het belastingjaar ten einde praktische ervaring op te doen in verband met zijn studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar.

Artikel 23

Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn vermeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 24

1. Vermogen, voor zover bestaande uit onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mag worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Vermogen, voor zover bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken

i den stat, i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finnes.

3. Fartyg och luftfartyg, som nyttjas i internationell trafik ävensom lös egendom, som hänförs sig till nyttjandet av sådana fartyg och luftfartyg må beskattas i den stat i vilken företaget i fråga har sin verkliga ledning. I de fall som avses i denna punkt tillämpas bestämmelserna i artikel 8 punkt 2.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person som är bosatt i någondera staten, beskattas allenast i denna stat.

KAPITEL V

Metoder för eliminering av dubbelbeskattning

Artikel 25

1. Vardera staten må, när den beskattar personer som är bosatta inom dess område, i det belopp på vilket skatten beräknas, innefatta de delar av inkomsten och förmögenheten som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i den andra staten.

2. Med förbehåll för tillämpning av bestämmelserna om kompensation för förlust i de interna reglerna för undvikande av dubbelbeskattning medger Nederländerna ett avdrag från den skatt som beräknats i överensstämmelse med punkt 1 av denna artikel. Avdraget utgör en så stor del av nämnda skatt som motsvarar förhållandet mellan å ena sidan den del av inkomsten och förmögenheten som ingår i det i punkt 1 av denna artikel avsedda beloppet och som är skattbar i Finland enligt artiklarna 6, 7 och 8, artikel 10 punkt 7, artikel 11 punkt 4, artikel 12 punkt 3, artikel 14 punkterna 1, 2 och 3, artikel 15, artikel 16 punkt 1, artikel 17 punkt 1, artiklarna 18 och 20 samt artikel 24 punkterna 1, 2 och 3 av detta avtal, och å andra sidan den sammanlagda inkomst och förmögenhet som utgör grundlaget för den skatt som avses i punkt 1 av denna artikel.

die behoren tot een vast middelpunt gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, mag worden belast in de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gelegen.

3. Schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer en roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, mogen worden belast in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

Wijze van vermijding van dubbele belasting

Artikel 25

1. Elk van de Staten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in de andere Staat mogen worden belast.

2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het gedeelte van het inkomen of het vermogen dat in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de artikelen 6, 7, 8, 10, zevende lid, 11, vierde lid, 12, derde lid, 14, eerste, tweede en derde lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste lid, 18, 20 en 24, eerste, tweede en derde lid, van dit Verdrag in Finland mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen of vermogen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

Nederländerna beviljar vidare från sålunda beräknad skatt till Nederländerna avdrag på grund av sådana inkomster vilka enligt artikel 10 punkt 2 och artikel 14 punkt 5 i detta avtal må beskattas i Finland och vilka ingår i det belopp som avses i punkt 1 av denna artikel och utgör grund för skatten. Detta avdrags storlek skall vara lika med det minsta av följande belopp:

a) det belopp som motsvarar den finska skatten;

b) det belopp av den nederländska skatt som förhåller sig på samma sätt till det skattebelopp som beräknats enligt punkt 1 av denna artikel, som det sammanlagda beloppet av nämnda inkomster förhåller sig till det i punkt 1 av denna artikel avsedda belopp som utgör grundlaget för skatten.

3. När i Finland bosatt person uppbär inkomst eller äger förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i Nederländerna, skall Finland, såvida annat icke föranledes av bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel, från skatten till Finland avdraga den del av denna skatt som motsvarar den inkomst som erhållits från Nederländerna eller den där befintliga förmögenheten.

4. Uppbär person som är bosatt i Finland inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 av detta avtal må beskattas i Nederländerna, skall Finland medge som avdrag från ifrågavarande persons inkomstskatt ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i Nederländerna. Sådant avdrag må emellertid icke överstiga den del av skatten till Finland beräknad utan avdrag, som motsvarar den inkomst som härrör från Nederländerna.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel är dividender, som i Nederländerna hemmahörande bolag betalat till bolag hemmahörande i Finland, vara befriade från skatt till Finland. Sådan befrielse tillämpas icke, såvida icke dividenderna enligt lagstiftningen i Finland skulle vara befriade från skatt till Finland, om förstnämnda bolag skulle ha sin hemvist i Finland och icke i Nederländerna.

Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens de artikelen 10, tweede lid, en 14, vijfde lid, in Finland mogen worden belast en die in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

a) het bedrag dat gelijk is aan de in Finland geheven belasting;

b) het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

3. Indien een inwoner van Finland inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mag worden belast, verleent Finland, onder voorbehoud van de bepalingen van het vierde lid van dit artikel, een vermindering op de Finse belasting tot dat deel van de Finse belasting dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat hij uit Nederland verkrijgt of aan het vermogen dat hij in Nederland bezit.

4. Indien een inwoner van Finland inkomen verkrijgt dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 in Nederland mag worden belast, verleent Finland een vermindering op de Finse belasting naar het inkomen van die persoon tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting. Deze vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de Finse belasting, zoals deze berekend is vóór het verlenen van de vermindering, dat aan het uit Nederland verkregen inkomen kan worden toegerekend.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het vierde lid van dit artikel, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner van Nederland is aan een lichaam dat inwoner van Finland is, vrijgesteld van Finse belasting. Deze vrijstelling vindt slechts toepassing indien de dividenden overeenkomstig de wetgeving van Finland van Finse belasting zouden zijn vrijgesteld indien het eerstbedoelde lichaam inwoner van Finland en niet inwoner van Nederland was geweest.

KAPITEL VI Särskilda föreskrifter

Artikel 26

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i den ena staten, oberoende av om de är bosatta i sagda stat eller ej, må icke i den andra staten bli föremål för någon beskattning eller någon därmed sammanhängande förpliktelse, som är annorlunda eller mer tyngande än den beskattning och annan därmed sammanhängande förpliktelse som belastar eller kan komma att belasta medborgarna i den senare staten under samma förhållanden.

2. Uttrycket "medborgare" innefattar:

a) alla fysiska personer, som är medborgare i någondera staten;

b) alla juridiska personer och sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande lag i någondera staten.

3. Beskattningen av ett fast driftställe, som företag i den ena staten har i den andra staten, må i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i den andra staten, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för någondera staten att medgiva personer bosatta i den andra staten sådan rätt till personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgives personer, bosatta i den förstnämnda staten.

4. Företag i den ena staten, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis äges eller kontrolleras av en i den andra staten bosatt person eller av där bosatta personer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat är eller kan bli underkastade.

HOOFDSTUK VI Bijzondere bepalingen

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, ongeacht of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking "onderdanen" betekent:

a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;

b) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleenen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag.

Artikel 27

Ömsesidigt avtalsförfarande

1. Anser i den ena staten bosatt person att i endera eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, må han, oberoende av de rättsmedel som är honom förbehållna i berörda staters interna lagstiftning, göra framställning i saken hos behörig myndighet i den stat i vilken han är bosatt.

2. Finner den behöriga myndigheten framställningen grundad, men kan den icke själv åvägabringa en tillredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra staten, så att en mot detta avtal stridande beskattning undviks.

3. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall bemöda sig om att genom ömsesidig överenskommelse undanröja svårigheter eller tvivelsmål, som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan jämväl föra förhandlingar om förhindrande av dubbelbeskattning i sådana fall, som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de båda staterna må rådgöra direkt med varandra för att uppnå avtal i det syfte som avses i de föregående punkterna.

Artikel 28

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de båda staterna skall ömsesidigt utbyta (för dessa myndigheter i behörig ordning tillgängliga) upplysningar som erfordras för att detta avtal skall kunna verkställas och särskilt för att de bestämmelser som utfärdats till förebyggande av skatteförsvinnningar och kringgående av skatt skall kunna tillämpas i administrativt avseende i fråga om de skatter som avses i detta avtal. Alla sålunda utbytta

5. In dit artikel ziet de uitdrukking "belastingheffing" op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met dit Verdrag, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar hem gegrond voorkomt en indien hij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met dit Verdrag, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in dit Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan dit Verdrag, in het bijzonder om fraude te voorkomen, alsmede om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen het ontaan van belasting met betrekking tot de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is. Elke aldus uitge-

upplysningar skall hållas hemliga och må yppas endast för personer eller myndigheter, vilka det åligger att fastställa eller uppbära dessa skatter.

Artikel 29

Handräckning

1. Staterna förbinder sig att ge varandra handräckning vid uppbörd av skatter, som avses i detta avtal, däri inberäknat räntor, kostnader och skattetillägg samt sådana böter som icke har karaktären av straff.

2. När ansökan göres om tvångsindrivning av skatt skall de skatter som de båda staterna slutgiltigt har angett att de gör anspråk på godkännas till indrivning och skatterna skall uppbäras i vederbörande stat i överensstämmelse med denna stats egna lagar om indrivning och uppbörd av skatter, dock så att sådana anspråk icke åtnjuter förmånsrätt i sistnämnda stat. Skatteanspråk i Finland bör anses vara slutgiltigt angivna, när ändring i dem icke längre kan sökas genom ordinarie besvär inom ramen för administrativ lagskipning. Den stat till vilken ansökningen framföres är icke skyldig att använda sådana tvångsmedel som icke är föreskrivna i lagstiftningen i den stat som framför ansökningen.

3. Till varje ansökan skall fogas dokumentär utredning om att skatterna är slutgiltigt angivna på sådant sätt som avses i punkt 2 av denna artikel i enlighet med lagstiftningen i den stat som framfört ansökningen.

4. Handräckning som avses i denna artikel skall icke ges när fråga är om medborgare i eller bolag med hemvist i den stat till vilken ansökningen framföres.

Artikel 30

Inskränkningar av artiklarna 28 och 29

Bestämmelserna i artiklarna 28 och 29 skall icke tolkas så att de skulle förplikta någondera staten att:

a) vidtaga administrativa åtgärder, som icke överensstämmer med dess eller den andra statens lagstiftning eller administrativa praxis;

wisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten dan die belast met de vaststelling of invordering van de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken.

Artikel 29

Hulp en bijstand

1. De Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen bij de invordering van de belastingen die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken, met inbegrip van interest, kosten, verhogingen van belasting en boeten van niet-strafrechtelijke aard.

2. In geval van verzoeken tot invordering van belastingen worden onherroepelijk vaststaande belastingvorderingen van elk van de Staten door de andere Staat ter invordering aanvaard en in die Staat geïnd overeenkomstig de wetgeving die van toepassing is voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen, met dien verstande dat zulke vorderingen in de laatstbedoelde Staat geen wettelijke voorrang genieten. Finse belastingvorderingen worden als onherroepelijk vaststaand beschouwd, indien zij niet meer kunnen worden gewijzigd langs de normale weg van administratief beroep. De aangezochte Staat is niet gehouden over te gaan tot executoriale maatregelen waarvoor de wetgeving van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

3. Elk verzoek dient vergezeld te gaan van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetgeving van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan in de zin van het tweede lid van dit artikel.

4. De hulp, bedoeld in dit artikel, wordt niet verleend ten aanzien van onderdanen of lichamen van de aangezochte Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van de artikelen 28 en 29 aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a) maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of het gebruik van die of van de andere Staat;

b) lämna detaljerade upplysningar, vilka inom gränserna för lag eller normalt administrativt förfarande icke kan införskaffas i den ena eller den andra staten;

c) lämna upplysningar, vilka skulle röja affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiellt förfaringssätt eller ock upplysningar, vilka skulle skada den allmänna ordningen.

Artikel 31

Diplomater och konsuler

Detta avtal berör icke sådana privilegier i beskattningshänseende vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Artikel 32

Tillämpningsbestämmelser

1. De behöriga myndigheterna i de båda staterna må i enlighet med gängse praxis i respektive stat utfärda bestämmelser som erfordras för tillämpningen av detta avtal.

2. De behöriga myndigheterna må i samförstånd i fråga om bestämmelserna om utbyte av upplysningar och om ömsesidig handräckning vid skatteuppbörd i detta avtal utfärda föreskrifter om förfaringssätt, formulering av ansökningar och svar, växling av valuta, användning av uppburna skatter, de minimibelopp som uppbäres och andra motsvarande omständigheter.

Artikel 33

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal må, antingen i oförändrad form eller med erforderliga reservationer, utsträckas till att gälla antingen Surinam eller Nederländska Antillerna eller båda dessa länder, såframt de skatter som där påföres till sin art är väsentligen av samma slag som de som detta avtal berör. Sådan utvidgning av avtalet träder i kraft räknat

b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beambten ontnemen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 32

Uitvoeringsvoorschriften

1. De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

2. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de invordering van belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munteenheid, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima der voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende aangelegenheden.

Artikel 33

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de landen Suriname en de Nederlandse Antillen of tot een van die landen, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van

från den dag samt med de förbehåll och villkor, avtalets upphörande inberäknat, som bestämmes och överenskommes genom notväxling på diplomatisk väg.

2. Såframt annorlunda icke överenskommes medför icke upphörande av detta avtals giltighet att avtalets tillämpning upphör i fråga om område, vilket avtalet har utvidgats att beröra på grund av denna artikel.

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 34

Ikraftträdandet

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Haag så snart som möjligt.

2. Avtalet träder i kraft när ratifikationshandlingarna har utväxlats och bestämmelserna i detsamma skall tillämpas under de skatteår och -perioder som börjar den 1 januari 1968 eller därefter.

3. Det avtal mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet som undertecknades i Helsingfors den 29 mars 1954 och som har ändrats genom en tilläggsöverenskommelse, vilken undertecknades i Haag den 16 december 1966, skall upphöra att gälla när bestämmelserna i detta avtal träder i kraft. Bestämmelserna i det förstnämnda avtalet skall likväl tillämpas på skatteår och -perioder som har upphört innan bestämmelserna i detta avtal trädde i kraft.

Artikel 35

Upphörandet

Detta avtal skall förbli i kraft till dess detsamma har uppsagts av någondera av de höga avtalsslutande parterna. Vardera parten

kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen, wordt door de beëindiging van dit Verdrag niet tevens de toepasselijkheid van dit Verdrag op het land waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigd.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 34

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.

2. Het Verdrag treedt in werking op het ogenblik van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die op of na 1 januari 1968 aanvangen.

3. Het op 29 maart 1954 te Helsinki ondertekende Verdrag tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, zoals dit is gewijzigd bij het op 16 december 1966 te 's-Gravenhage ondertekende Aanvullende Verdrag, houdt op toepassing te vinden op het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag van toepassing worden. De bepalingen van het eerstgenoemde Verdrag blijven echter van toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die zijn verstreken vóór het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag van toepassing worden.

Artikel 35

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Hoge Verdragsluitende Partijen is opgezegd. Elk van de Partijen

kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av vilket kalenderår som helst efter år 1974.

I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att gälla i fråga om de skatteår och -perioder som börjar efter utgången av det kalenderår under vilket uppsägningen har skett.

Till bekräftelse av detta avtal har förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detsamma och försett det med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 13 mars 1970 i tvenne exemplar på finska och holländska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Republiken Finland:

Paul Gustafsson

För Konungariket Nederländerna:

Hechtermans

kan het Verdrag langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het jaar 1974 een kennisgeving van beëindiging te zenden.

In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn met betrekking tot belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan te Helsinki, de 13de maart 1970, in de Finse en in de Nederlandse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Suomen Tasavallan puolesta:

Paul Gustafsson

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Hechtermans

Protokoll

Vid undertecknandet av det avtal för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt som denna dag har ingåtts mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna har undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit att följande bestämmelser skall utgöra en integrerande del av avtalet:

I

1. Är en person, som är bosatt i Nederländerna, enligt bestämmelserna i avtalet befriad från skatt till Finland eller berättigad till nedsättning av sådan skatt, skall enahanda befrielse eller nedsättning komma oskiftade dödsbon till del, om en eller flera av förmånstagarna är bosatta i Nederländerna.

2. Skall enligt bestämmelserna i avtalet skatt betalas i Finland för oskiftat dödsbos inkomst eller förmögenhet och tillfaller inkomsten förmånstagare som är bosatt i Nederländerna, medger Nederländerna sådant avdrag som avses i artikel 25 punkt 2 av avtalet.

II

Till artikel 4

Fysisk person, som befinner sig ombord på fartyg och som icke har hemort i någondera staten, skall anses vara bosatt i den stat där fartyget har sin hemort.

III

Till artikel 10

Ansökning om återbäring av skatt som har uppburits i strid med bestämmelserna i arti-

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden gesloten, zijn de gevolmachtigden die dit Protocol hebben ondertekend, overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I

1. Indien ingevolge de bepalingen van het Verdrag een inwoner van Nederland is vrijgesteld van of recht heeft op vermindering van Finse belasting, is een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing op de onverdeelde nalatenschappen van overledenen, voor zover een of meer van de begunstigten inwoner van Nederland is.

2. Voor zover de voordelen of inkomsten of het vermogen van een onverdeelde nalatenschap van een overledene ingevolge de bepalingen van het Verdrag onderworpen zijn aan Finse belasting en toekomen aan een begunstigde die inwoner van Nederland is, verleent Nederland een vermindering op de voet van artikel 25, tweede lid, van het Verdrag.

II

Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een woonplaats in een van de Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft.

III

Ad artikel 10

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van artikel 10

kel 10 skall göras hos behörig myndighet i den stat som uppburit skatten och bör göras inom tre år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket skatten har uppburits.

IV

Till artikel 20

I sådana fall som avses i artikel 20 av avtalet likställes offentligrättsliga samfund i Finland med Finland eller del därav eller en lokal myndighet i landet.

V

Till artikel 25

Med det belopp som avses i artikel 25 punkt 1 förstås i fråga om inkomst- eller bolagsskatt till Nederländerna uttrycken "onzuivere inkomen" eller "winst" i Nederländernas gällande lag om inkomstskatt eller lag om bolagsskatt.

VI

Till artikel 26 punkt 4

Kostnader, som företag i den ena staten är förpliktat att erlägga till person som är bosatt i den andra staten, anses, när företaget beskattningsbara inkomst fastställs, vara avdragbara under samma förutsättningar som skulle tillämpas om dessa kostnader skulle betalas till en person som är bosatt i den förstnämnda staten.

VII

Till artikel 28

Skyldigheten att utbyta upplysningar innefattar icke upplysningar som erhållits från banker och andra motsvarande inrättningar. Uttrycket "andra motsvarande inrättningar" avser även försäkringsbolag.

VIII

Till artikel 29

Nederländerna skall icke vara förpliktade att indriva skatter med hjälp av gäldsfångelse.

is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IV

Ad artikel 20

Voor de toepassing van de bepalingen van artikel 20 worden Finse publiekrechtelijke gemeenschappen gelijkgesteld met Finland of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam van Finland.

V

Ad artikel 25

Het is wel te verstaan dat, wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag bedoeld in artikel 25, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

VI

Ad artikel 26, vierde lid

Het is wel te verstaan, dat kosten die door een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat verschuldigd zijn, bij de berekening van de belastbare winst van de onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar zijn als wanneer de kosten verschuldigd waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

VII

Ad artikel 28

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmede gelijkgestelde instellingen. De uitdrukking "daarmede gelijkgestelde instellingen" omvat mede verzekeringsmaatschappijen.

VIII

Ad artikel 29

Nederland is niet gehouden lijfswang toe te passen ter invordering van belastingen.

Till bekräftelse härav har de behörigen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll och försett det med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 13 mars 1970 i tvenne exemplar på finska och holländska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Republiken Finland:

Paul Gustafsson

För Konungariket Nederländerna:

Hechtermans

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan te Helsinki, de 13de maart 1970, in de Finse en in de Nederlandse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Suomen Tasavallan puolesta:

Paul Gustafsson

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Hechtermans